

Fides

67. vuosikerta
ISSN 0356-5262

Katolinen hiippakuntalehti 03/2005 Katolskt stiftsblad

**50 vuotta
sitten paavi
Pius XII
perusti
Helsingin
hiippakunnan**

s. 16

**För rättvisa
och fred**

s. 12

**Fatiman
ihmeet
- sarja alkaa**

s. 14

**Paastokeräys
s. 15**

Piispa Cobbenin viettämä juhlamessu Pyhän Henrikin kirkossa vuonna 1955.

XX.
Weltjugendtag
Köln 2005

Oikeudenmukaisuutta ja rauhaa

Juhlavuoden juuri hui-
pentuessa paavin legaa-
tin, Kölnin arkkipiispan
kardinaali Joachim Meis-
nerin vierailuun lienee
paikallaan kutsua kaikki
Fidesin lukijat rukouk-
seen: hiippakuntamme,
sen piispan, papiston,
sääntökuntalaisten ja
kaikkien maallikkojen
puolesta – edesmenneit-

ten, nykyisten ja tulevien. Voimme tehdä niin kiittolisi-
na Jumalalle uskostamme, kirkosta ja sakramenteista.

Samaan aikaan vetoan kaikkiin lukijoihin myös sen
puolesta, että voisimme mahdollisesti käyttää uskonelä-
mästämme kumpuavaa energiaa entistä paremmin myös
ympäröivän maailman hyväksi. Siihen pyhä isä itse mei-
tä kutsuu, kuten Sara Torvaldsin artikkelista voimme
lukea.

Se oikeudenmukaisuus, johon toivomme perustuu, ja
se rauha, jonka sydämemme voi saada vain Jumalassa,
tuottakoot myös käytännön tekoja. Kasvakaamme tä-
män juhlan – ja tämän paastonajan – vahvistamina sik-
si kohti yhä täydellisempää Kristuksen seuraamista, ol-
kaamme yhä valppaampia Kristuksen todistajia, uskom-
me mutta myös tekojemme tasolla.

Olkoon koko olemuksemme yhtä Kristuksen kanssa:
tarkkaillaamme siksi ajatuksiamme, sanojamme, teko-
jamme ja laiminlyöntejämme. Paavin sanoin: meidän
"on eletävä yhteiskunnassa 'Kristuksen todistajina' ja
avauduttava lähimmäisenrakkauten horisontille". Mut-
ta löytyykö Suomessa tilausta tälle "justitia et pax" -toi-
minnalle?

M. Tervaportti

Tervetuloa juhluvuoden keskeiseen
tapahtumaan Pyhän Henrikin
katedraalissa 26.-27.2.:

26.2. la

- 17.00 ensimmäinen vesper
- 17.30 iltamessu
- 18.30 Kampin laulun konsertti:
suomalaista hengellistä musiikkia

27.2. su

- 9.30 näyttelyn "Kirkko Suomessa" avajaiset
ja 10.00 Kalevi Vuorelan luento: *Helsingin
hiippakunnan historia* seurakuntasalissa
- 11.00 juhlamessu, jonka viettää paavin legaat-
ti, Kölnin arkkipiispa kardinaali Joachim
Meisner

Fides

Seuraava lehti

3/2005

Deadline

4.3.2005

Ilmestyy

18.3.2005

Vuoden 2005 aikataulu

numero	(deadline)	ilmestyy
01	(31.12.)	14.1.
02	(21.1.)	4.2.
03	(11.2.)	25.2.
04	(4.3.)	18.3.
05	(1.4.)	15.4.
06	(29.4.)	13.5.
07	(27.5.)	10.6.
08	(22.7.)	5.8.
09	(19.8.)	2.9.
10	(9.9.)	23.9.
11	(30.9.)	14.10.
12	(21.10.)	4.11.
13	(11.11.)	25.11.
14	(2.12.)	16.12.

**Juhla-
vuoden
pyhiin-
vaellus
Köyliön**

17-19.6.2005

Perinteisesti tänäkin vuonna kä-
vellään pyhän Henrikin jäljille.

Juhlavuoden johdosta tänä
vuonna reitti on toinen. Aloiteta-
an kuten aina, perjantaina
17.6. Yläneellä. Lauantaina
18.6. kävelemme muiden kristit-
tyjen pyhiinvaeltajien kanssa
Nousiaisiin (osa matkasta bus-
silla). Sunnuntaina 19.6. käve-
lemme Köyliön Kirkkokarille
(osa matkasta bussilla Nousiai-
sista). Kirkkokarilla on pyhä
messu klo. 13.00.

Keväällä Fidekseen tulee tar-
kempi pyhiinvaelluksen ohjel-
ma.

Sisällysluettelo

TOIMITUKSELTA

2 Pääkirjoitus

UUTISIA

3 Uutisia hiippakunnasta ja maailmalta

OREMUS

5 Hengellistä aineistoa

PYHIMYS

6 Två nya saliga på kommande

PAIMENELTA

7 Piispan paimenkirje paastonajalle

VAKIO-OHJELMAT JA KALENTERI

8 Seurakuntien ja yhteisöjen tapahtumia

ARTIKKELEITA

10 Näkökulmia 50 vuoden takaa:

Katolisuus eri aikoina

12 För rättvisa och fred:

Världskongressen i Rom

14 Fatiman ihmeet

– uusi sarja alkaa

CARITAS

15 Paastokeräys

AJASSA

16 Hiippakunnan perustamisbulla 50 vuotta sitten

Katolinen hiippakuntalehti Fides

Päätöimittaja: Marko Tervaportti. Toimitus ja tilaukset: Katolinen
tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puhelin
0208 350751. Fax 09-61294770. Pankkiyhitys: Sampo 800019-
1242553. Ilmestyy 14 kertaa vuodessa. Vuosikerta 25 e, ulkomaille
30 e.

Katolskt stiftsblad Fides

Huvudredaktör: Marko Tervaportti. Redaktion och prenumerati-
on: Katolsk informationstjänst, Sankt Henriksplatsen 1, 00140 Hel-
singfors. Telefon 0208 350751. Fax 09-61294770. Bankförbindel-
se: Sampo 800019-1242553. Utkommer med 14 nummer årligen.
Prenumeration 25 e, till utlandet 30 e.

Paino/tryck: Iprint Oy

URL www.catholic.fi > fides
EMAIL fides@catholic.fi

18.3.2005

Paavin sairastuminen huolestutti maailmaa

Maailman tiedotusvälineet seurasivat tunti tunnilta uutisia paavi Johannes Paavali II:n terveydentilasta sen jälkeen, kun hänet oli viety Gemelli-sairaalaan tiistaina 1. helmikuuta. Paavi kärsi tuolloin akuuteista hengitysvaikeuksista, jotka olivat seurausta influenssasta. Joissakin tiedotusvälineissä ehdittiin lyhyen aikaa jo kertoa paavin kuolleen.

Toista viikkoa kestäneen hyvin sujuneen toipumisen jälkeen pyhä isä palasi Vatikaaniin helmikuun kymmenentenä päivänä. Sen jälkeen hän on vähitellen palannut Apostolisen palatsin normaaliin päiväjärjestykseen.

Paavin sairastuminen aloitti jälleen spekulatiot siitä, voiko ja aikooko paavi mahdollisesti erota tehtävästään huomattessaan sen jatkamisen käyvän "ylivoimaisek-

si". Kirkon lain puitteissa tämä on mahdollista, mutta paavi on itse useaan kertaan viitannut siihen, että hänen seuraajansa valitaan vasta hänen kuolemansa jälkeen, tämän kannan hän toisti uudelleen pian Vatikaaniin palaamisen jälkeen.

Paavin ero tehtävästään on mahdollinen, mikäli hän täysin vapaaehtoisesti ja julkisesti sen ilmoittaa.

KATT/VIS/KATH.NET

Hyvä ennakkotulos:

YK:n yleiskokouksen lakikomitea kieltäisi ihmiskloonauksen

Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen alainen lakikomitea äänesti pian helmikuun puolivälin jälkeen ihmisen kloonauksesta: Äänestyksessä hyväksyttiin julistus, jonka mukaan maiden hallitusten tulee estää kaikki ihmiskloonauksen muodot. Julistus oli Hondurasin valtuuskunnan ehdottama ja mm. Yhdysvaltojen kannattama.

Lakikomitea hyväksyi ehdotuksen äänin 71-35.

Ihmiskloonaukseen kannattavat monet tiedeyhteisöt, jotka näkevät sillä voitavan saavuttaa suurta hyötyä lukuisten sairauksien hoidossa. Ihmisen kloonaminen on kuitenkin aina jyrkässä ristiriidassa luonnollisen moraalilain ja ihmisen arvokkuuden kanssa, joka kuuluu jokaiselle

ihmisyksilölle sen ensimmäisestä hetkestä alkaen aina luonnolliseen kuolemaan saakka.

Laajempi keskustelu ihmiskloonauksesta alkaa varmasti pian, kun YK:n yleiskokous ottaa asian käsiteltäväkseen.

KATT/ZENIT

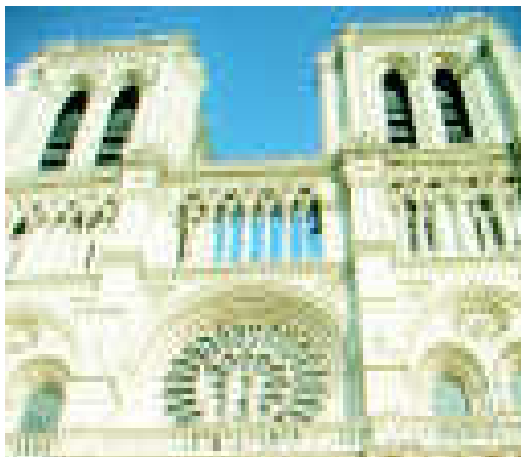
Kardinaali Lustiger jää eläkkeelle

Uusi kardinaalikonsistori tulossa?

Pariisin pitkäaikainen arkkipiispa, kardinaali Jean-Marie Lustiger jää eläkkeelle. Lustiger on jo 78-vuotias, mutta vasta nyt paavi Johannes Paavali II on nimittänyt hänelle seuraajan, nimittäin Pariisissa aiemmin yleisvikaarina toimineen Toursin arkkipiispan André Vingt-Trois'n.

Uusi arkkipiispa astuu tehtävänsä juhllisessa messussa Pariisin Notre-Damen katedraalissa maaliskuun 5. päivänä. Häntä pidetään myös varteenotettavana ehdokkaana tulevassa kardinaalikonsistorissa, jonka jotkut asiantuntijat uumoilevat olevan jo lähiaikoina.

KATT/VIS/KATH.NET

Påven till sjuka: offra ert lidande för mig

“Kära sjuka, om ni förenar ert lidande med Kristi lidande, kan ni bli hans främsta medarbetare för att rädda själar.”

Påven Johannes Paulus II uppmånade 11 februari tusentals sjuka att offra sitt lidande för honom och sade att sjuka människors lidande aldrig är meningslöst.

En kardinal läste en hälsning från påven under en mässa i Peterskyrkan på de sjukas dag 11 februari medan påven vilade ut hemma efter tio dagar på sjukhus. Den 84-årige påven återvände hem efter att läkarna på Gemellisjukhuset i Rom förklarade att han tillfrisknat från de akuta andningsproblem han fått som en komplikation av influensa.

11 februari firar den katolska kyrkan som en särskild dag för sjuka. Denna dag firas nämligen minnet av Mariauppenbarelserna 1858 i Lourdes i Sydfrankrike, dit tusentals sjuka brukar vallfärda och där många oförklarliga tillfrisknanden har rapporterats.

Påven deltog själv inte i fredagseftermiddagens mässa utan lät sin vikarie för stiftet Rom kardinal Camillo Ruini läsa en hälsning.

“Kära sjuka, om ni förenar ert lidande med Kristi lidande, kan ni bli hans främsta medarbetare för att rädda själar”, hälsade påven genom kardinal Ruini.

“Detta är ert uppdrag i kyrkan, som vet att sjukdom som blir upplyst av tron har en viktig roll och ett stort värde. Därför är ert lidande aldrig meningslöst. Tvärtom är det dyrbart, för det är delaktighet i Guds Sons frälsningssuppdrag. Därför räknar påven med era böner och ert lidande. Offra dem för kyrkan och världen! Offra dem också för mig och mitt uppdrag som herde för hela det kristna folket.”

KATT/VATIKANRADION

Fatiman Neitsyt Marian näkijä Lucia on kuollut

Neitsyt Marian ilmestykset Portugalin Fatimassa 1917 yhdessä kahden muun lapsen kanssa todistanut Lucia dos Santos on kuollut sunnuntaina 13. helmikuuta 97 vuoden iässä. Juuri hänelle Neitsyt Marian uskotaan kertooneen ns. Fatiman salaisuudet.

Lucia liittyi sittemmin karmeliittasääntökuntaan ja sai luostarinimekseen Jeesuksen Maria Lucia. Ilmestysten aikaan hänen seurassaan olleet Jacinta ja Francisco Marto kuolivat vain kolme vuotta ilmestysten jälkeen.

Paavi Johannes Paavali II, joka on myös vierailut sisar Lucian luona, koska uskoo itseensä kohdistuneen attentatin liittyneen Fatiman salaisuuksiin, julisti Jacintan ja Franciscon autuaiksi toukokuun 13. päivänä vuonna 2000.

KATT/KATH.NET

Tämän lehden sivulla 14 alkaa sarja “Fatiman ihmeet”, jossa kerrotaan, mitä Fatimas on oikein tapahtui.

Karmeliittaperheen siteet Suomeen vahvistuvat

Carmelo ecuménicon luterilainen jäsen Hannele Kivinen-de Fau, isä Francisco Brändle OCD ja järjestön perustaja Clara Caro karmeliittaluostarin maisemissa.

Tuorein merkki siitä on Madridissa syntyneen karmeliittajärjestön, Carmelo ecuménicon, yhteydet maahamme. Perustaja Clara Caro Roman ja Kastilian karmeliittaprovinssi-aali, isä Francisco Brändle Matanzas OCD, vierailivat Suomessa ekumeenisen viikon aikana. Lauantaina 22.1. isä Francisco osallistui Uspenskin katedraalissa ja maanantaina 24.1. Tuomiokirkon kryptassa pidettyyn ekumeeniseen tilaisuuteen. Sunnuntaina 23.1. hän vietti messun karmeliittaluostarissa ja osallistui liturgiaan Ekumeenisessa keskuksessa.

KATT

Isä Jan Aarts SCJ sairastui vakavasti

Alankomaihin siirtynyt isä Jan Aarts SCJ sairastui vakavasti juuri paastonajan alla. Hän joutui useaksi päiväksi sairaalahoitoon, mutta on – ehkäpä osaksi myös monien hiippakuntalaisten rukousten kautta – toipumaan päin.

Isä Aartsin luona vieraillut Jan-Peter Paul oli kertonut hänelle myös hiippakunnan verkkosivujen rukouspyynnöstä ja monissa messuissa lausutuista esirukouksista.

Isä Janille on terveisiä lähettänyt muun muassa myös hänen kanssaveljensä Hollannista, Puolasta ja Suomesta.

Terveistä ja rukouksista kiittolisena isä Jan on Jan-Peter Paulin välityksellä lähettänyt seuraavan viestin Fides-lehdelle:

“Olen saanut vakavan sairaskohtauksen ja olen hengenvaarassa. Olen saanut sairaiden voitelun ja muut viimeiset sakramentit. Olen kuitenkin nyt täynnä intoa ja uskon että vielä selviän ja toivun tästä. Kiitän kaikkia jotka ovat rukoilleet puolestani tai ajatuksin ja tuntein osallistuneet tuskaani. Tämä on minulle suuri lohtu.”

KATT

Kuvaterveisiä Jyväskylästä - osa 2

Perhekerho

Uusi toimintamuoto, jota yritämme kehittää seurakunnassamme, on "Perhekerho".

Tavoitteena on, että perheillä olisi mahdollisuus kokoontua ja puhua asioista, jotka yleensä askarruttavat perheitä. Kerho on tarkoitettu pääasiassa alle kouluikäisille lapsille sekä heidän vanhemmilleen.

Mukaan otamme silti mielellämme myös jonkun mummun tai vaarin, jos jollakin sattuu olemaan syli joutilana. Jokaisella lapsella tulee olla aina oma vanhempi mukana valvomassa ja ohjaamassa (tai ainakin on sovittava jonkun muun vanhemman kanssa, voisiko tämä valvoa lapsiasi, jos et itse voi olla koko aikaa paikalla).

Mukavaa olisi, jos vanhempia olisi vähintään yhtä paljon kuin lapsia ja näin vanhemmatkin voisivat paremmin tutustua kaukanakin asu-

viin perheisiin, joilla on pieniä lapsia. Ensimmäiseen kokoukseen osallistui muutama perhe. Toivottavasti tämä idea voi vielä kehittyä.

Seniorit

Seniorien kerhossa voidaan osallistua erilaisiin tapahtumiin, vähän aikaa sitten oli yhteinen lounas. Ennen yhteistä ateriaa seniorit saivat ihailta lasten laulutaitoa lastentarhassa.

STELLA MARIS

järjestää

TAIDELEIRIN 24-31.7.2005

Kaikenikäisille, lapset vain huoltajien kanssa. Hinta täysihoidolla 190 Euroa/lapset alle 15 v 110 Euroa (eikatoliset 205 Euroa/120 Euroa). Leirinjohtaja on Matti Kurki. Ammattitaiteilijan opastuksella aloittelijakin voi tulla mukaan. Öljyvärien, akvarellien tai pastellien käyttöä omavalintaisesti. Leirikaupasta saa täydennystä materiaaleille. Leiri päättyy näyttelyn pystytykseen. Ilmoittautuneille tarkemmat ohjeet kirjeellä. Lisätietoja ja ilmoittautumiset Stella Maris/Leena Kangas 019 335793 tai Marja Kuparinen 040 5819211.

STUDY CIRCLE IN ENGLISH

Knowing God

What is theology? A collective reading of St Thomas Aquinas' masterpiece, Summa Theologiae, will take place at Studium Catholicum. No previous knowledge is needed.

The meetings are lead by Fr Antoine Lévy OP, DD.

The following meetings in the spring are: Saturday March 5th at 2 p.m., Saturday March 19th at 2 p.m., Saturday April 2nd and Saturday April 16th.

Holy Mass will be celebrated on the same days at 12.30 (NO MASS on March 15). Coffee will be served followingly.

Studium Catholicum, Ritarikatu 3 A 4, 00170 Helsinki. Tel: 09- 612 06 711. WELCOME!

Totisesti on arvokasta ja oikein, koh-
tuullista ja autuaallista, että me
aina ja kaikkialla kiitämme sinua,
Herra, pyhä Isä, kaikkivaltias iankaikkinen
Jumala, sekä julistamme, siunaamme ja ylis-
tämme sinua viettäessämme autuaan Joose-
fin, Neitsyt Marian puolison juhlaa.

Tämän hurskaan miehen sinä annoit Juma-
lansynnyttäjälle, Neitsyelle, puolisosksi. Tä-
män uskollisen ja viisaan palvelijan sinä asetit
perheesi pääksi ja hänen isälliseen huolenpi-
toonsa sinä uskoit ainoan Poikasi, Pyhästä
Hengestä siinnee Jeesuksen Kristuksen,
meidän Herramme.

Hänen kauttaan enkelit sinun majesteettiasi
ylistävät, valtiat sinua palvovat ja voimalliset
edessäsi vapisevat. Taivaitten väkevät joukot
ja autuaat serafit kiittävät yhdessä riemuiten.
Suo meidänkin äänellämme liittyä heidän
joukkoonsa ja nöyrästi tunnustaa sanoen:

Pyhä, pyhä, pyhä Herra Jumala kaikki-
valtiias...

PYHÄN JOOSEFIN PREFAATIOSTA

Pyhän Joosefin, Neitsyt Marian puolison juhla-
pyhää vietetään 19.3.

En världsåskådning som inte kan ge också smärtan
mening och värde räcker inte till. Ty den miss-
lyckas just på den punkt där den mänskliga existen-
sens avgörande fråga gör sig gällande. De som inte har
något annat att säga om lidandet än att man måste
bekämpa det, bedrar oss. Givetvis måste man göra allt
för att minska de oskyldigas lidande och för att begrän-
sa smärtan. Men mänskligt liv utan lidande finns inte,
och den som inte kan acceptera lidandet undandrar
sig den rening som ensam kan göra oss mogna. I ge-
menskap med Kristus blir smärtan meningsfull, men
inte bara för mig själv som en process av ablatio där
Gud befriar mig från den slagg som täcker hans bild
utan också för helheten, så att vi alla med den helige
Paulus kan säga: "Nu gläder jag mig över att få lida för
er. Vad som ännu fattas i Kristi lidande, det lider jag i
mitt eget kött, för hans kropp, som är kyrkan."(Kol. 1
:24)

UR J. RATZINGERS BOK KALLAD TILL GEMENSKAP

Sunnuntait ja juhlapyhät

27.2. PAASTON 3. SUNNUNTAI (III)

1L 2 Moos. 17: 1-7

Ps. 95: 1-2, 6-7abc, 7d-9. Ks 7d-8a

2L Room. 5: 1-2, 5-8

Ev. Joh. 4: 5-42 tai Joh. 4: 5-15, 19b-26, 39a, 40-42

6.3. PAASTON 4. SUNNUNTAI (IV)

1L 1 Sam. 16: 1b, 6-7, 10-13a

Ps. 23: 1-3a, 3b-4, 5, 6. Ks 1

2L Ef. 5:8-14

Ev. Joh. 9:1-41, tai 9:1, 6-9, 13-17, 34-38

13.3. PAASTON 5. SUNNUNTAI (I)

1L Hes. 37: 12-14

Ps. 130: 1-2, 3-4, 5-6, 7-8. Ks 7b

2L Room. 8: 8-11

Ev. Joh. 11: 1-45, tai 11:3-7, 17, 20-27, 33b-45

[Vanhan perinteen mukaan voi peittää ristejä pitkäperjan-
tain jumalanpalveluksen loppuun asti ja patsaita/kuvia pää-
siäisvigilian alkamiseen asti.]

19.3. on velvoittava juhlapyhä.

Sunnuntaina 20.3. kerätään paastouhrin kolehti.

Rukouksen apostolaatti

Me rukoilemme ...

Helmikuu

Että sairaat ja varsinkin köyhim-
mät heistä saisivat apua ja huo-
lenpitoa lähimmäisiltään.

Että kaikissa lähetystyönteki-
jöissä kasvaisi vakaumus, että
vain syvä rakkaus Kristukseen
auttaa julistamaan evankeliu-
mia vakuuttavalla tavalla.

Maaliskuu

Että kaikkien maiden hallituk-
set ottaisivat poliittisissa päätök-
sissään ja suunnitelmissaan
huomioon köyhät, syrjäytyneet
ja sorretut.

Että kaikki kirkot tulisivat tie-
toisiksi yhä suuremmasta kutsu-
musten tarpeesta evankelointi-
työssä.

Böne- apostolatet

Vi ber ...

Februari

Att de sjuka, särskilt de fattigas-
te av dem, får hjälp och omsorg
av goda människor.

Att alla missionärer växer i
övertygelsen om att det bara är
genom en innerlig kärlek till
Kristus som evangeliet kan för-
medlas på ett övertygande sätt.

Mars

Att alla länders regeringar i sin
politiska planering och utveck-
ling alltid räknar med de fattig-
ga, utslagna och förtryckta.

Att varje enskild kyrka blir med-
veten om det allt större behovet
av kallelser för evangelisation.

**Palvelkaamme
Jumalaa aina
koko sydä-
mellämme ja
koko tahdol-
lamme. Hän
antaa meille
aina enem-
män kuin
ansaitsemme.**

PYHÄ PIO
PIETRELCINALAINEN

Två nya saliga på kommande

I december 2004 meddelade Vatikanen att Charles de Foucauld och kardinal Clemens von Galen skall bli saligförklarade år 2005. Det är två män vars levnadsbanor var mycket olika men som förenas av sin stora kärlek till Gud och hans heliga vilja.

CHARLES DE FOUCAULD f.1858, var den man som bl.a. grundat Jesu små bröder och Jesu små systrar, även om dessa ordnar startade sin verksamhet flere år efter hans död.

När Charles var ung hade ingen kunnat ana att han med tiden skulle bli ett helgon. Han var lat, uppkäftig, tyckte om god mat och fina kläder och levde ett osedligt liv. Han ville bli officer men fick två gånger sparken på grund av lättja och brist på disciplin. Men han hann under en av sina korta militära perioder uppleva öknen och blev gripen av den och även imponerad av muslimernas böneliv. Då man väntade krig i Afrika sökte han sig tillbaka till militären, tog sig i kragen och blev en god officer. Efter några år tog han avsked för att han fick tillfälle att delta i en vetenskaplig expedition i Marokko. Han skrev en fin rapport från resan som gjorde honom berömd.

Men sedan han återvänt började han fördjupa sig i ett annat problem. Som halv vuxen hade han tappat sin barnatro men öknen storhet och muslimernas tro fick honom att undra över om Gud kanske ändå fanns. Han ändrade sin livsstil och började be sökarens bön: Gud, låt mig, om du finns, lära känna dig. Han blev bekant med en god och klok präst som ledde honom tillbaka till tron. När han accepterade att Gud verkligen fanns fylldes han med insikten att han nu skulle leva helt för Gud under resten av sitt liv.

Han inträdde först hos trappisterna, en av kyrkans strängaste ordnar men fann livet för lätt för hans smak. I sju år var han trappist men började allt mera längta efter något annat, något som han kallade "livet i Nazaret", inte ett fattigt liv i ett kloster utan ett fattigt liv bland de fattiga i världen. Han löstes från sina löften och fick tillfälle till ett konkret liv i Nazaret som hjäl-

parl hos de fattiga klarissorna i Nazaret.

Men kallet från öknen blev bara starkare. Då återvände han till Frankrike för att studera till präst. När han blivit vigd för han till Algeriet, då en fransk koloni, och byggde åt sig en stuga i oasen Beni-Abbes i hopp om att därifrån

Den franska posten har publicerat ett frimärke om Charles de Foucauld.

ta sig till Marokko. Men det var inte möjligt och då han ej heller fick någon medhjälpare, följde han sin gamla klasskamrats, general Laperrines råd och för 1907 längre in i Sahara till Tamanrasset i Hoggar. Där levde han med öppen dörr bland tuaregerna och vann deras hjärtan med sin vänskapsfulla kärlek.

Under första världskriget blev trakten osäker. Den 1. december 1916 blev stället angripet av rövare. Dessa lurade Charles att öppna dörren, drog ut honom och band

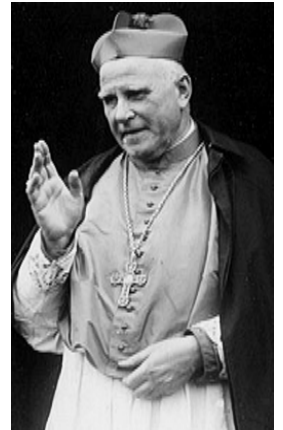
honom. Sedan började de härja och råna bland husen på orten men då de hörde ryttare närma sig tog de till flykten men i sista ögonblicket sköt en av dem Charles i huvudet. Han hade sedan länge varit beredd på en sådan död.

Redan hos trappisterna hade han känt sig kallad att grunda en ny orden och hade skrivit en detaljerad regel för den. Det var ett tungt kors för honom att ej få någon medbroder i Sahara. Efter Charles ensamma död i Hoggar hände det först ingenting. Men på 1930-talet uppstod plötsligt både Jesu små bröder och Jesu små systrar. Förutom dessa finns det nu 8 andra ordnar och lika många lekmannaorganisationer som bygger på hans regel. Så vetekornet föll inte förgäves i jorden.

CLEMENS VON GAIEN, född 1878, biskop i Münster, hade en lugnare utveckling. Jag har ej ännu träffat på uppgifter om hans ungdom. Därför antar jag att hans bana till prästkallelsen och biskopsstolen gick lugnt. I sin medelålder delade han med alla tyskar olyckan att få Hitler till rikets ledare. Men han skilde sig från många genom sitt mod. I juli

1941 blev han berömd och beundrad både inom och utom landets gränser. Då inledde han en predikan med en detaljerad redogörelse för Gestapos övergrepp mot katolska ordenshus och andra institutioner. Kloster hade beslagtogs, nunnorna och munkarna fördrivits, föreningar hade förbjudits och sociala inrättningar för barn hade stängts. Biskopen sade att det bakom detta låg ett oförsonligt hat mot kristendomen. Biskopen hade vid dessa tillfällen genast skickat klagoskrifter till Göring, inrikesministern och kyrkoministern, men förgäves. Han underströk i sin predikan att de tyska katolikerna kämpade lojalt för fosterlandet mot yttre fiender, men, tillade han, mot den inre fienden kan vi inte kämpa med vapen. Han förklarade att de nu utgjorde städet inte hammaren och fortsatte: förbliv starka och orubbliga såsom städet är det under hammarlagen. Var redo att ge även det yttersta offret och att handla enligt orden: Man måste lyda Gud mer än människor.

I augusti 1941 höll von Galen en predikan i vilken han påtalade den utrotning av sjuka, åldersvaga och handi-

Kardinal von Galen, "lejonet från Münster" välsignar.

kappade av olika slag som blivit påbörjad, med en sådan kraft att statens eutanasi-program blev nedtonat.

Predikningar som dessa gav biskop von Galen binamnet lejonet från Münster och gjorde naturligtvis Hitler rasande. De fick i kopian en snabb spridning. Hitler kallade honom statsfiende och landsförredare men vågade inte arrestera honom. Von Galen var så känd i hela världen och katolikerna i Rehnlandet och Västfalen stod så enade bakom honom.

I februari 1946 blev von Galen tillsammans med 31 andra biskopar utnämnd till kardinal. Då var det nog många som uppmärksammades av tillresta landsmän men när de vid utnämningstillfället i ett långt tåg tågade upp genom St.Peters kyrkan till påvens tron i sina grannröda dräkter och långa mantlar var det den ståtliga von Galen som möttes av dånande applåder.

Efter festligheterna för han hem till Münster och dog några dagar senare i blindtarmsinflammation.

MARTA AMINOFF

Katedralkyrkan i Münster.

Piispan paimenkirje paastonajalle

Tuhkakeski- ja kiviikkona 8.2.2005

Paastonaika alkaa tuhkakeski- ja kiviikkona. Se on erityinen aika, sitä voi jopa kutsua pyhäksi ajaksi. Näiden neljänkymmenen päivän ajan kirkoissa kaikuvat yhä uudelleen sanat, jotka Jeesus Kristus itse lausui aloittaessaan toimintaansa julkisuudessa: ”Kääntykää ja uskokaat hyvää sanoma” (Mark. 1:14).

Ei ole vain sattumaa, että juuri näihin Jeesuksen sanoihin perustuu paastonajan motto. Ne ilmaisevat paastonajan tarkoituksen. Kääntymys ja uudistunut usko evankeliumiin ovat sisäisen valmistautumisemme kulmakivet, joiden avulla voimme elää täysin mitoin, uudistunein sydämin Jeesuksen Kristuksen pääsiäisjuhlaa. Samanaikaisesti tapahtuva jatkuva kääntymys, paluu evankeliumiin ja uskon syventäminen ovat puolestaan kulmakiviä valmistautumisessamme omaan ylösnousemukseemme, hetkeen, jolloin siirrymme maanpäällisestä elämästä ikuisen elämään.

Tosiasiaa Jeesus itse ja myöhemmin apostolit korostivat jatkuvasti, että ikuisen elämä ei ole mahdollista ilman kääntymystä ja evankeliumin mukaista elämää. Puhuessaan Galilean asukkaista, jotka Pilatus oli surmannut, Jeesus varoitti kuulijoitaan: ”Luuletteko, että he olivat suurempia syntisiä kuin kaikki muut galilealaiset, koska saivat tuollaisen lopun? Eivät suinkaan - samalla tavoin te kaikki olette tuhon omia, elle te kääntynne” (Luuk. 13:1-3). Myöhemmin hän kertoo vielä toisen vertauksen hedelmätömästä viikunapuusta, joka kaadetaan, koska se ei anna hyviä hedelmiä (Luuk. 13:6-9).

Niin myös paavi Paavali VI konstituutiiossaan ”Paenitemini” vuodelta 1966 muistuttaa kaikkia uskovia velvollisuudesta tehdä kääntymys: ”Jeesuksen Kristuksen kirkko, vaikka onkin jumalallisesta kutsumuksesta pyhä ja korvaamaton, se on jäsentensä kautta vajavainen ja tarvitsee jatkuvasti kääntymystä ja uudistumista. Tämän uudistumisen ei pidä ainoastaan tapahtua sisäisesti ja yksilöllisesti, vaan myös ulkoisesti ja yhteisöllisesti. [...] Tänään haluamme toistaa [...] Pietarin sanat, jotka hän lausui ensimmäisessä, heti helluntain jälkeen pitämässään puheessa:

”Iloitkaa...teidän syntinne on annettu teille anteeksi...” ja yhdessä haluamme toistaa vielä kerran, kaikille kansoille maan päällä, Paavalin Lystran väelle antaman kutsun: ”Kääntykää elävän Jumalan puoleen!”

Mitä kääntymyksellä siten tarkoitetaan? Paavi Paavali VI määrittää sen seuraavasti: ”Kääntymys on koko ihmisen syvälinen ja täydellinen muuttuminen ja uudistuminen siinä, miten hän tuntee, tekee valintoja ja asennoituu. Se toteutuu hänessä sen

tulivat Jeesuksen luo kuullakseen häntä. Fariseukset ja lainopettajat sanoivat paheksuen: ”Tuo mies hyväksyy syntiset seuraansa ja syö heidän kanssaan”. Silloin Jeesus esitti heille vertauksen: Jos jollakin teistä on sata lammasta ja hän kadottaa yhden niistä, eikö hän jätä niitä yhdeksänkymmentä yhdeksää ja mene etsimään kadonnutta, kunnes hän sen löytää? Ja löydettyään hän panee sen hartioillensa iloitseen. Ja kun hän tulee kotiin, kutsuu hän kokoon ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: Iloitkaa minun kanssa-

Kääntymyksessä ei ole kyse tunteesta tai aikomuksesta. Kuten Jeesus sanoo selvästi vertauksessaan tuhlaajapojasta, kääntymys on päätös muuttaa elämäänsä, palata Isän luo ja elää yhteydessä Hänen kanssaan luopumalla kaikesta siitä, joka rikkoo tämän yhteyden ja tekee ihmisestä Jumalan vihollisen.

Tästä syystä kääntymys, josta Jeesus puhuu, tarkoittaa ilman muuta myös ”evankeliumiin uskomista”. Raamattulisessa kielessä ”usko” ei koskaan tarkoita pelkkää ”tietämistä”, ”ajattelemista” tai

ottanut vastaan minun käskyne ja noudattaa niitä, se rakastaa minua. Ja minun isäni rakastaa sitä, joka rakastaa minua” (Joh. 14:15,21). Jeesus sanoo myös, mitkä nämä käskyt ovat: ”[Kaikkein suurin käsky on] 'Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydämestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi. Tämä on käskyistä suurin ja tärkein. Toinen yhtä tärkeä on tämä: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Näiden kahden käskyn varassa ovat laki ja profeetat.’” (Matt. 22:37-40).

Rakkaudessa, josta Jeesus puhuu, ei ole kyse tunteesta. Se on elämää, joka konkreetisoituu noudattamalla kymmentä käskyä. Tästä syystä Hän itse vahvistaa kymmenen käskyn ajankohtaisuuden keskustelussaan nuoren miehen kanssa. Hän korostaa myös, että käskyt ovat edellytys ikuiselle elämälle ja sille, että saa olla yhtä Jumalan kanssa ikuisuudessa (Matt. 16:17-20). Samaa vakuuttaa myös pyhä Paavali Kirjeessään roomalaisille: ”Joka rakastaa toista on täyttänyt lain vaatimukset. Käskyt: Älä tee aviorikosta, älä tapa, älä varasta, älä himoitse, samoin kaikki muutkin, voidaan koota näihin sanoihin: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa. Näin rakkaus täyttää koko lain” (Room. 13:8-10).

Rakkaat veljet ja sisaret! Kääntymys, johon Jumala ja kirkko kutsuvat meitä tänä pyhänä paaston aikana, ei ole mitään ihmeellistä. Se on puhdas velvollisuus, eikä sillä ole mitään tekemistä epäavolisten asioiden kanssa, jotka ovat luontoamme vastaan. Meidät on kutsuttu uudistamaan rakkauteemme Jumalaa ja lähimmäistämme kohtaan. Meidät on kutsuttu rakastamaan Jumalaa ja lähimmäistämme hyvin konkreettisella tavalla. Sama rakkaus auttaa meitä löytämään uudelleen ilon sydämeissämme ja havaitsemaan kääntymyksen kauneuden, myös jokaisen sellaisen ponnistuksen kauneuden, joka meidän täytyy tehdä voittaaksemme puutteemme ja synnin, sillä se loukkaa Jumalaa. Aamen.

+ JÓZEF WRÓBEL SCJ
HELSINGIN PIISPA

pyhyden ja Jumalan laupeuden valossa, jotka meille on näytetty Pojassa ja jotka meille on ilmoitettu kaikessa täyteydessään”.

Itse asiassa Jeesus korostaa, että kääntymys on hengellisessä ja moraalisisessa elämässä tapahtuva muutos. Se ilmenee ennen kaikkea paluuna Jumalan luo. Hän itse kutsuu meitä kääntymykseen ja tarjoaa meille kääntymyksen armon. Tämän totuuden Jeesus ilmaisee selvästi monissa vertauksissa. Kaunis vertaus on eksenyyllä, josta voimme lukea: ”Publikaanit ja muut syntiset

ni, sillä minä löysin lampaan, joka oli kadonnut. Minä sanon teille: samoin on ilo taivaassa suurempi yhdestä syntisestä, joka kääntyy, kuin yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä vanhurskaasta, jotka eivät parannusta tarvitse” (Luuk. 15:1-7). Jumalan armollisesta rakkaudesta syntistä kohtaan puhuu myös vertaus tuhlaajapojasta. Isä odotti poikaansa levottomasti ja nähdessään hänet ”juoksi poikaa vastaan, sulki hänet syliinsä ja suuteli häntä” (Luuk. 15:20).

”tuntemista”. ”Evanke- liumiin uskomisella” on dynaaminen merkitys, se tarkoittaa Jumalan sanan tunnistamista evankeliumissa ja sen mukaan elämistä, koska siinä Jumala on ilmaissut ehdot, miten olla Hänen ystävänsä.

Mitä nämä ehdot ovat? Tietysti ensimmäinen on usko Jumalaa ja Hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen, koska hän ilmaisee Isän ja hänen tahtonsa. Jeesus Kristus itse sanoo: ”Jos rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni. [...] Joka on

Vakio-ohjelma

Helsinki

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-6824040, fax 09-6224618. Sähköposti henrik(at)catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu; su 9.45 missa latina (1. ja 3. su engl.; 2. su ranska; 4. su esp.; 5. su engl.) 11.00 päämessu, 12.30 eri kielisiä messuja tai perhemessu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe, messu 18.00; ti, to messu 7.30. Ke 17.30 ruusukkorukous; pe 17.30 adoraatio. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

Su 10.00 päämessu suomeksi (1. sunn. ruotsiksi/suomeksi), kirkkokahvit; 11.30 messu (1. sunn. suomeksi/ruotsiksi, 2. sunn. englanniksi, 3. sunn. suomeksi/vietnamiksi, 4. sunn. saksaksi, (5. sunn. perhemessu suomeksi), kirkkokahvit; 18.30 iltamessu. Ma 13.30 messu; ke, pe 7.15 aamumessu; ti, to, la 18.30 iltamessu. Ti 18.00 ruusukkorukous, to 18.00 vesper. Rippitilaisuus: ti ja la 18.00-18.30 tai sopimuksen mukaan.

Turku

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi

Su 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi/Mass in English, ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

Jyväskylä

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi@catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi

Su 10.30 päämessu. Ke 18.00 iltamessu. Tiedot muiden arkipäivien messuista puhelimitse ja kirkon ovelta. Rippitilaisuus sopimuksen mukaan. Messut Jyväskylän kirkossa yleensä: ma 18.00 (sisarten kappelissa), ti 7.00, ke 18.00, to 7.00, pe 7.00 la 8.00. Poikkeukset seurataa kirkon ilmoitustaululta.

Tampere

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@catholic.fi. Kotisivu www.kolumbus.fi/risti.

Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 18.00 iltamessu/Mass in English. Ti, to 7.30 aamumessu, ma, ke, pe 19.00 iltamessu. Ke 18.40 iltarukous. pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi jokapäivä puolituntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. Matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista kirkon ilmoitustaululta.

Kouvola

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@catholic.fi. Kotisivu www.sci.fi/~stan. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. sunn.) tai 18.00 (3. ja 4. sunn.) päämessu kirkossa, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00, paaston aikana perjantaisin ristintien hartaus klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

Oulu

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Puh. ja fax 08-347834. Isä Paolon gsm 041-5731595. Sähköposti perhe@catholic.fi.

Su 11.00 päämessu. Ma, ti, ke, pe 18.30 iltamessu. Ke, la 19.00 neokatekumenaalilyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30 - 18.30, puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

Helsinki

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

26.2. la juhluvuoden pääjuhla: 17.00 vesper, 17.30 messu, juhlakonsertti
27.2. paaston 3. sunnuntai: 9.30 juhlanäyttely avajaiset seurakuntatalissa, 11.00 juhlamessu, 16.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu
5.3. la 10.00 lauantaikurssi englantiilaisessa koulussa, 9.45 uskonnonopetus ranskaksi (11.00 messu), 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
6.3. paaston 4. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi, 16.00 messu puolaksi, 18.00 iltamessu
7.3. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntatalissa
8.3. ti CSC 18.00 ruusukko, 18.30 messu
9.3. ke 18.30 Pyhän Henrikin yhdistyksen vuosikokous seurakuntatalissa
12.3. la 10.00-13.00 uskonnonopetus ensikommuniota varten. Aiheena: Rippi. 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
13.3. paaston 5. sunnuntai: 9.45 lat/ranska, 11.00 päämessu, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
19.3. la pyhä Joosef, neitsyt Marian puoli-so, juhlapyhä, 9.45 uskonnonopetus ranskaksi, 11.00 juhlamessu, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu

----- Diaspora -----
Porvoo: 17.4. su 16.00
Tikkurila: 27.2.; 24.4. su 16.00

Pyhän Marian seurakunta

26.2. 18.30 aattomessu
27.2. paaston 3. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi/mässä pä finska, huom. ei ole saksankielistä messua! Juhla Pyhän Henrikin kirkossa, 18.30 iltamessu
4.3. pe huom. ei ole aamumessua! 18.00 Pyhän Sydämen messu ja ristintie hartaus
5.3. la 9.30 messu ruotsiksi/mässä pä svenska, 10.00 Lauantaikurssi/Lördagkursen Englantilaissa koulussa, 11.00 ristintie suomeksi, 18.30 aattomessu suomeksi
6.3. paaston 4. sunnuntai: 9.30 ristintie hartaus ruotsiksi/korsvägen pä svenska, 10.00 messu ruotsiksi/mässä pä svenska, 11.30 messu suomeksi/mässä pä finska, 18.30 iltamessu suomeksi
11.3. pe 18.00 ristintie hartaus vietnamiksi
12.3. 10-14.00 ensikommuniio-opetus Englantilaissa koulussa, 16.30 messu Riimimäellä, 18.30 aattomessu suomeksi
13.3. paaston 5. sunnuntai: 9.30 ristintie hartaus suomeksi, 10.00 messu suomeksi/mässä pä finska, 11.30 messu englanniksi/Mass in English, Teresojen kirpputori päämessun jälkeen, 18.30 iltamessu suomeksi
18.3. pe 18.00 hiljentymispäivä puolaksi (ristintie hartaus, meditaatio, rippi, messu)
19.3. la pyhä Joosef, Neitsyt Marian puoli-so, juhlapyhä: 9.30 messu ruotsiksi/mässä pä svenska, 10.00 Lauantaikurssi/Lördagkursen Englantilaissa koulussa, 11.00 messu suomeksi/mässä pä finska, 17.00 hiljentymispäivä suomeksi (katumushartaus, meditaatio, rippi, messu), 18.30 aattomessu suomeksi

Huom. rippitilaisuus paastonaikana puolituntia ennen iltamessua (ti,la,su)

----- Diaspora -----
Hanko (Täktomin kappeli): 2.4. la klo 16.00
Karjaa (Pyhän Katariinankirkko): 8.5. su klo 15.00
Lohja (Pyhän Laurin kirkko): 22.5. su klo 14.00
Riimimäki (Siunauskappeli): 12.3.; 9.4.; 7.5. la klo 16.30

Turku

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

26.2. la 16.00 nuorten tapaaminen
27.2. paaston 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
1.3. ti 19.00 miestenpiiri
4.3. pe 17.00 katekeesi Porissa, 18.00 messu Porissa
5.3. la 9.30 katekeesi, 13.00 perhemessu
6.3. paaston 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
8.3. ti 19.00 teologinen opintopiiri
11.3. pe 16.00 nuorten tapaaminen
12.3. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 16.00 puolankielinen messu
13.3. paaston 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
15.3. ti 19.00 informaatiokurssi
19.3. la pyhä Joosef, Neitsyt Marian puoli-so, juhlapyhä: 10.00 juhlamessu

----- Diaspora -----
Ahvenanmaa:
Pori: 4.3.; 1.4. pe 17.00 katekeesi, 19.00 messu, huom. 27.3. 16.00 messu!

Miestenpiiri kokoontuu iltamessun jälkeen kuukauden ensimmäisenä tiistaina.

Jyväskylä

Pyhän Olavin seurakunta

26.2. la 9.45 uskonnonopetus Savonlinnassa, 11.00 messu Savonlinnassa
27.2. paaston 3. sunnuntai: 10.00 ristintien hartaus, 10.30 päämessu, 16.00 messu Kuopiossa
4.3. pe 18.00 messu Kiteellä
5.3. la 9.45 uskonnonopetus Joensuuussa, 11.00 messu Joensuussa, 16.00 messu Varkaudessa
6.3. paaston 4. sunnuntai: 10.00 ristintien hartaus, 10.30 päämessu, 16.00 messu Mikkelissä
12.3. la 9.00 lauantaikurssi, 10.30 informaatiokurssi, 12.15 pyhä messu
13.3. paaston 5. sunnuntai: 10.00 ristintien hartaus, 10.30 päämessu
16.3. ke/we 18.00 English Mass
17.3. to 14.00 seniorien kokous
19.3. la pyhä Joosef, Neitsyt Marian puoli-so, juhlapyhä: 9.45 uskonnonopetus Savonlinnassa, 11.00 messu Savonlinnassa

----- Diaspora -----
Iisalmi: (Ort. kirkko) 28.3 ma klo 12.00
Joensuu: (Ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32) 5.3.; 9.4.; 7.5. la klo 11.00, uskonnonopetus alkaa klo 9.45
Kitee: (Lut. kirkko: Kappelintie 4) 4.3.; 8.4.; 6.5. pe klo 18.00
Kuopio: (Ort. tuomiokirkon srk-sali, Snellmaninkatu 8) 27.2.; 20.3.; 24.4.; 29.5. su klo 16.00
Mikkeli: (Lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20) 6.3.; 10.4.; 8.5. su klo 16.00
Savonlinna: (Ort. rukoushuone, Erkonkatu 11) 26.2.; 19.3.; 23.4.; 28.5. la klo 11.00, uskonnonopetus alkaa klo 9.45
Varkaus: (Ort. kirkko, Taipaleentie 26) 5.3.; 9.4.; 7.5. la klo 16.00

Lasten uskonnonopetus vuonna 2005 (kevätlukukausi): 12.3; 16.4.; 21.5.

Informaatiokurssi 2005 (kevät): 12.3; 16.4.; 21.5.

Seniorit: 17.3.; 21.4.; 19.5.

English Mass: 26.1.; 16.2.; 16.3.; 20.4.; 18.5.

Tampere

Pyhän ristin seurakunta

25.2. pe 18.30 ristintien hartaus, 19.00 iltamessu
26.2. la 9.00 messu Lapualla, 12.00 messu Pietarsaaressa, 16.00 messu Vaasassa, 18.30 messu Kurikassa
27.2. paaston 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English

3.3. to 18.30 adoraatio, 19.00 iltamessu
4.3. pe 18.30 ristintien hartaus, 19.00 iltamessu
5.3. la 9.30 katekeesi, 14.00 perhemessu
6.3. paaston 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 15.00 messu Hämeenlinnassa, 18.00 Mass in English
10.3. to 18.30 adoraatio, 19.00 iltamessu
11.3. pe 18.30 ristintien hartaus, 19.00 iltamessu
12.3. la 9.00 messu Lapualla, 12.00 messu Pietarsaareissa, 16.00 messu Vaasassa, 18.30 messu Kurikassa
13.3. paaston 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 Mass in English
17.3. to 18.30 adoraatio, 19.00 iltamessu
18.3. pe 18.30 ristintien hartaus, 19.00 iltamessu
19.3. la pyhä Joosef, Neitsyt Marian puoli-so, juhlapyhä: 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu

----- Diaspora -----
Hämeenlinna: (Matti Alangon katu 11) 6.3. klo su 15.00
Kurikka: (kysy kirkkoherralta) 26.2.; 12.3. la 18.30
Lapua: (kysy kirkkoherralta) 26.2.; 12.3. la 9.00
Pietarsaari: (Pyhän Mikaelin kappeli) 26.2.; 12.3. la 12.00
Vaasa: (ort. seurakunnan seurakuntasali, Koulukatu 45) 26.2.; 12.3. la 16.00

Kouvola

Pyhän Ursulan seurakunta

25.2. pe 18.00 ristintie hartaus
27.2. paaston 3. sunnuntai: 18.00 päämessu
3.3. to 18.00 paastonajan iltamessu
4.3. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 pyhä messu ja ristintie hartaus
6.3. paastonajan 4. sunnuntai: 11.00 päämessu
10.3. to 18.00 paastonajan iltamessu
11.3. pe 18.00 ristintie hartaus
12.3. la 13.00 perhemessu
13.3. paastonajan 5. sunnuntai: 11.00 päämessu
17.3. to 18.00 paastonajan iltamessu ja rippitilaisuus
18.3. pe 18.00 ristintie hartaus
19.3. la pyhä Joosef, Neitsyt Marian puoli-so, juhlapyhä: 18.00 juhlamessu

----- Diaspora -----
Haminan: Huom. uusi paikka! Mannerheimintie 12 (Kulmakivi): 27.2.; 24.4.; 22.5. klo 11.00
Lahti: 5.3.; 2.4.; 7.5. klo 16.00 pyhä messu ja klo 14-16 uskonnonopetus ortodoksisessa kirkossa
Lappeenranta: 20.3.; 17.4.; 15.5. klo 11.30 ortod. kirkossa

Uskonnonopetus:
Kouvola: 12.3.; 9.4.; 14.5. klo 11-13.00 ja klo 13.00 pyhä messu
Lahti: 5.3.; 2.4.; 7.5. klo 14-16.00

Oulu

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

25.2. pe 17.30 pyhän sakramentin palvonta (adoraatio), 18.00 ristintie hartaus
26.2. la 11.00 uskonnonopetus koululaisille
27.2. paaston 3. sunnuntai: 11.00 päämessu, 13.30 Mass in English, 17.00 messu Raahessa
3.3. to 19.00 Tuiran kirkossa ekumeeninen sanan Jumalanpalvelus
4.3. pe 17.30 pyhän sakramentin palvonta (adoraatio), 18.00 ristintie hartaus
5.3. la 11.00 uskonnonopetus koululaisille
6.3. paaston 4. sunnuntai: 11.00 Piispan messu, vahvistuksen sakramentti ja kirkkoon ottaminen, 13.30 Mass in English, 16.30 messu Torniossa
11.3. pe pyhän sakramentin palvonta (adoraatio), 18.00 ristintie hartaus
12.3. la 11.00 uskonnonopetus koululaisille
13.3. paaston 5. sunnuntai: 11.00 päämessu, 13.30 Mass in English, 17.30 messu Rovaniemellä
18.3. pe 17.30 pyhän sakramentin palvonta (adoraatio), 18.00 ristintie hartaus,

18.30 pyhän Joosefin juhlapyhän messu

----- Diaspora -----
Raaha: 27.2. su 17.00
Rovaniemi: 13.3. su 17.00
Tornio: 6.3. su 17.00

TOIMISTOT

Katekeettinen keskus

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. (09) 2416095, fax (09) 5885157. Sähköposti katekeesi@catholic.fi, kotisivu www.katekeettinenkeskus.fi

Katolinen tiedotuskeskus

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 0208350751, fax 09-61294770. Sähköposti info@catholic.fi. Kotisivu www.catholic.fi

KESKUKSET

Ekumeeninen keskus

Myllyjärvi, 02740 Espoo. Puh. 09-8557148.

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793, fax 019-335892.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Email: kirjasto@studium.fi

Kirjasto on avoinna tiistaisin ja torstaisin klo 10 - 16 sekä keskiviikkoisin klo 10 - 18.
Dominikaanit viettävät kappelissaan messua tavallisesti klo 8.00 maanantaita perjantaitiin.

Suomen Caritas

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti info@caritas.inet.fi. www.caritasfinland.fi

TAPAHTUMIA

Academicum Catholicum

Ellei muuta mainita, kokous pidetään Studium Catholicumissa, Ritarik. 3b A, Helsinki. Tilaisuudet ovat avoimia kaikille.

Torstaina 17.3. klo 18.30: Kalevi Vuorelan AC:n perustajan isä Willfrid von Christersonin kirjeenvaihtoon perustuva kuvaus hiippakunnan tunnelmista viime vuosisadan alkuvuosikymmeninä./ Kalevi Vuorelas skildring av stämningar i stiftet under de första årtionden av förra seklet baserad på brevväxling av ACs grundare fader Willfrid von Christerson.

Torstaina 7.4. klo 18.00 AC:n jäsenet kutsutaan vuosikokoukseen, jossa käsitellään sääntömääräiset asiat. Vuosikokouksen jälkeen n. klo 18.30 raamatun tutkistelu sisar Veronica Tournierin, OP, johdolla./ Torsdagen 7.4. kl.18.00 sammanfattas ACs medlemmar till årsmöte. På årsmötet behandlas stadgeenliga ärenden. Ca kl. 18.30 bibelstudium med syster Veronica Tournier, OP: Skapelseberättelsen och gåtan människa.

Toukokuussa teemme retken yhdessä P. Henrikin Seuran kanssa, tarkemmat tiedot julkistetaan myöhemmin./ Maj gör vi en utflykt med St. Henriks sällskap. Programmet publiceras senare.

Catholic Students' Club

Welcome to the Rosary and Holy Mass (Latin/English) in St. Henry's Cathedral on the following Tuesday evenings at 18.00: 8.3., (22.3. we participate in the Christ Mass in the Cathedral Parish at 18.00). For students and young adults and anyone interested in the Catholic Faith.

Elämän puolesta

Kiinnostuneita pyydetään ottamaan yhteyttä isä Axel Carlbergin OP (ks. Studium Catholicum) tai Marko Tervaporttiin (ks. Katolinen tiedotuskeskus).

Karmeliittamaallikot

Hiljainen rukous ja vesper maanantaisin Pyhän Henrikin katedraalin sakramenttikappelissa klo 17.00-17.45. Tervetuloa!

Kirjallisuuspiiri

Kokoontuu kevätkaudella Studium Catholicumissa Ritarik.3b A. 3. kerros klo 18.30 to 3.3. Rolf Hochhuth: Sijainen HUOM PÄIVÄ VAIHTUNUT TAKAISIN to 21.4. Giovanni Guareschi: Isä Camillo-kirjat to 12.5. Margaret Atwood: Alias Jane

Maallikkofransiskaanit OFS

Maallikkofransiskaanit O.F.S. kuuluvat maailmanlaajuiseen fransiskaaniseen perheeseen, jonka alkuperä perustuu Assisin pyhän Franciscuksen (1182-1226) osoittamaan elämäntapaan. Maallikkofransiskaaneilla on kanonisen lain mukaiset säännöt. Tämä on toimintamme 57. vuosi Suomessa. Kokouspaikka on Pyhän Marian seurakuntasali, Mäntytie 2, 00270 HELSINKI.

Torstai 17.3. kello 17.00: Info. Opitun kertausta: Pyhä Franciscus ja Kirkon sakramentit. Iltamessu kello 18.30. (Huom. Tänäön on pyhän Patrickin, Irlannin apostolin, muistopäivä)

Torstai 14.4. kello 17.00: Info. Illan aihe: Santa Chiara, uusi nainen. Iltamessu kello 18.30

Torstai 12.5. kello 17.00: Info. Opitun kertausta: Pyhä Maksimilian Kolbe OFMCap, rakkauden marttyyri. Iltamessu kello 18.30.

Kesällä tapahtuu:

Kokarin seurakunnan järjestämä ekumeeninen P. Franciscuksen juhla 2.-3.7.

EUFRA-viikot 2005 Puolassa, Kons-tancin-jeziornassa heinä-elokuussa.

Seuraava kokouksemme on syyskuussa, torstaina 15.9. kello 17.00

Maanantaiklubi

Maanantaiklubi kokoontuu Pyhän Marian seurakuntasalissa maanantaisin klo 14.00. Messu ennen kokoukset klo 13.30. Kaikki ovat tervetulleita!

28.2. Isä Teemu Sippo SCJ: Mietiskely eukaristiasta

7.3. Maila Berchtold, Intiaanit Etelä-Amerikassa

14.3. Rauni Vornanen, Gastronomian lähteillä

21.3. Toimintapäivä

Pyhän Henrikin seura

Tervetuloa Pyhän Henrikin seuran vuosikokoukseen keskiviikkona 9. maaliskuuta Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan pappilaan iltamessun jälkeen noin klo 19.00.

Rakkauden lähetysisarat

Adoraatio maanantaisin klo 18.00 ja pyhä messu perjantaisin klo 18.00. Tervetuloa! Kaarikuja 2 K 60, Kontula, Helsinki. Puh. 09-3403795.

Teresa ry

Teresat kokoontuvat pääsääntöisesti Pyhän Marian seurakuntasalissa, Mäntytie 2, joka kuukauden 1. ja 3. tiistai. Ilta alkaa messun vietolla Pyhän Marian kirkossa klo 18.30. Messua edeltää ruusukokous klo 18.00 alkaen.

Lauantai 12.3. Kirpputorin pystytys klo 13.00 - 17.00 P. Marian seurakuntasalissa

Sunnuntai 13.3. Kirpputorimyyjäiset klo 11.15 - 14.00

Maaliskuussa menemme teatteriin, tarkemmat tiedot ilmoitetaan myöhemmin.

Tiistai 19.4. Ohjelman aihe vielä auki. Tiistai 10.5. Teresojen ohjelmallinen kevätkuuhla.

Teresa ry on Helsingin molempien katolisten seurakuntien yhteinen yhdistys. Toimimme pääkaupunkiseudulla Pyhän Henrikin ja Pyhän Marian seurakuntien karitatiivisen työn hyväksi järjestämällä myyjäisiä, joiden tuotosta luovutamme kirkkoherrojen jaettavaksi avustuksia vanhusten, sairaiden ja lasten tarpeisiin, sekä tuemme nuorten toimintaa. Yhdistyksellä on myös tärkeä tehtävä katolisen identiteetin vahvistamisessa ja sen vuoksi esitelmä- ja keskustelutilat muodostavat laajan osan toiminnastamme. Tervetuloa mukaan toimintaan!

Ks. erillinen ilmoitus sivulla 14.

Caritaksen palmusunnuntain basaari

20.3. klo 11.00-14.30
Pyhän Henrikin seurakuntasalissa.

Lahjoitukset ystävällisesti pappilaan tai lauantaina 19.3. klo 15.00-18.00 seurakuntasaliin.

Tervetuloa!

Verbi Dei sono Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions.

Yhteys/Contact: Markus Mäkelä 040-7178833.

Seurakuntien ja yhdistysten ilmoitukset seuraavaan lehteen ajalle 4.2.-25.2. on toimitettava viimeistään 21.1. mieluiten sähköpostitse osoitteeseen

info@catholic.fi

Säilytä aina tärkeistä aineista kopia itselläsi!

Näkökulmia 50 vuoden takaa

Tämän otsikon alla esitetään tässä ja seuraavassa numerossa 50 vuoden takaisia näytteitä suomalaisten katolisten vaikuttajien ajatuksista katolisuudesta ja pyhän Henrikin merkityksestä vuosien ja vuosisatojen saatossa. Kirjoitukset kuvaavat mielenkiintoisella tavalla ajan henkeä ja osoittavat samalla, että vaikka perusasiat pysyvät samoina, moni asia ja moni asenne viiden vuosikymmenen kuluessa on ehtinyt kehittyäkin. Ensín vuorossa mons. Adolf Carlingin artikkeli "Katolisuus eri aikoina". Seuraavassa numerossa esitetään Jarl Gallénin esitelmä pyhän Henrikin Suomeen tulemisen 800-vuotisjuhlan tiimoilta.

Katolisuus eri aikoina

Monsignore Adolf Carlingin kirjoitus *Kellojen kutsussa* vuodelta 1955.

Profeetta Hesekielin 37:nnessä luvussa tarjoutuu meille eriskummallinen näky. Suuri sotakenttä täynnä kuolleiden luita. Herran Henki kysyy profeetalta: "Ihmisen lapsi, luoletko näiden luiden elävän?" Hän vastaa: "Herra Jumala, sinä tiedät." Ja profeetta sai käskyn ennustaa näille luille: "Tämän sanoo Herra Jumala näille luille: 'Katso minä läheltä teihin hengen, ja te tulette eläväksi'". Profeetan käskiesä luut sijoittuivat entisiin paikkoihinsa, niiden päälle kasvoi liha ja iho. Ruumiit olivat entisessä kunnossaan, mutta henki vielä puuttui. Ne eivät eläneet. Silloin Jumala käski profeetan sanoa: "Tämän sanoo Herra Jumala: Tule Henki neljästä tuulesta ja puhalla näihin surmattuihin, niin ne tulevat eläviksi." Profeetta täytti käskyn, ja kentällä seisoí suuri sotajoukko elävänä.

800 vuotta on kulunut siitä, kun englantilainen Upsalan piispa Henrikki saapui Suomeen. Hän aloitti Suomen katolisten piispojen sarjan, joiden 23:s ja viimeinen Arvid Kurki löysi hautansa Pohjanlahden syvyyksistä. Henrikki on tietävästi ensimmäinen piispa, joka on meille Suomeen tullut. Kristillisuus on kuitenkin hänen aikaansa vanhempi. Ruotsin kronikat sanovat hänen tulleen pakana-maahan, mutta muistettava on, että virallisessa kielen käytössä Ruotsissa 'pakana' merkitsee muukalaista, ruotsinkielistä taitamatonta. Vielä tämän vuosisadan alussa oli Vermännissa kirkonkirjoissa ruotsia taitamattoman seurakuntalaisen nimen vieressä huomautus "hedning". Vakka-Suomen asukkaat kävivät laajaa ulkomaan kauppaa, meidän rannikkojamme pitkin purjehtivat viikingit ja friisit. Kaarle Suuren valtakunnasta säteili tänne Rooman valo, Kristuksen evankeliumi. Pyhä Ansgarius oli saanut lähetysalukseen Pohjoismaat, myöskin Suomen, ja meidät luet-

tiin Hamburg-Bremenin hiippakuntaan. Alituiset sodat ja tulipalot ovat meiltä hävittäneet arkistot ja kirjalliset todistuskappaleet melkein olemattomiin. Erittäin kohtalokas oli venäläisten v. 1318 tekemä hävitysretki, niin että suurelta osalta meidän täytyy turvautua olettamuksiin. Ainoat varmat todistuskappaleet ovat hautalöydöt, ja niiden perusteella tiedämme, että Hämeen kristillisuus on yhtä vanha kuin Varsinais-Suomenkin. Birger Jarl ei Hämettä kääntänyt, vaan valloitti. Jo ennen ns. kolmatta ristiretkeä oli karjalaisia dominikaaneja. 1200-luvulla Pietari Kaikkivalta saarnasi evankeliumia Virossa.

Kustaa Vaasa ryöväsi meiltä liturgiset kirjat ja liimautti niiden pergamenttilehdet verokirjojen kansiksi. Nyt meidän oppineemme niitä liottelevat erilleen ja saattavat ennalleen. Sillä tavalla on saatu rekonstruoiduksi esim. Pyhän Henrikin juhlan messu, jonka Pyhä Istuin äsken on hyväksynyt ja vahvistanut uudelleen Suomessa käytettäväksi. Liturgisten kirjojemme nuottimerkit viittaavat niiden kölniläiseen alkuperään, joka seikka todistaa pyhän Ansgariusin vaikutuksen täällä kauan tuntuneen ja luoneen jotakin omaa. Muistettava on, että Turun piispanistuin vasta v. 1216 alistettiin Upsalan arkkipiispalle, joka sen arvon oli saanut v. 1164. Mutta Tuomas piisppamme, englantilainen hänkin, ei tahtonut tietää mitään Upsalasta. Hänelle hämmötti paavin alainen suomalainen ruhtinaspiispakunta.

Suomessa ei katolisena aikana päästy yhtä hiippakuntaa etemmäksi. Sen istuin oli alussa Nousiaisissa sitten Rännätämeellä eli Maariassa, josta se v. 1290 siirtyi Turkuun. Silloin Turun tuomiokirkko vihittiin ja alttarin alle sijoitettiin pyhän Henrikin jäännökset. Vihkiminen tapahtui kesäkuun 17:nä päivänä ja pyhi-

en jäännösten siirto seuraavana eli kesäkuun 18:nä päivänä, jonka muistoksi vietettiin Translatio Sancti Henrici nimistä juhlaa. Pyhän Henrikin kuolinpäivä oli tammikuun 20:s, ja se oli hänen juhlanpäivä. Tammikuun 19:s päivä oli Upsalan hiippakunnan Henrikin päivä, ja vasta luterilaisena aikana, 1600-luvulla, jolloin Ruotsin valta keskittyi ja Suomessakin sai äärimmäisen voimansa, pyhän Henrikin juhla siirrettiin tammikuun 19:ksi päiväksi. Nyt on meille Pyhän Istuimen suopeudella annettu takaisin keskiaikainen pyhän Henrikin messu – oikeus ja kohtuus olisi, että meille palautettaisiin myös hänen juhlaansa oikea aika samoin sen koko hetkivaluus.

Varsin kunniakas on Suomen katolisten piispojen sarja. Ensimmäiset olivat veritodistajia, myöhemmät kaikki oppineita, tarmokkaita ja huolekkaita paimenia. Kaikki pysyivät puhdasoppisina, Pyhälle Istuimelle uskollisina ja elämältään nuhteettomina. "Urhot astuvat kumpuun yöstä ja kertovat muinaiskansan työstä ja neuvovat polvea nousevaa." Eteemme ilmestyy suomalainen rästisimies Palkkisista eli Bero Balk, suomalaissyntyisten, piispojen sarjan aloittaja, joka aikoi perustaa Turkuun dominikaanisen naisluostarin. Hänen piispuutensa kesti 27 vuotta, mutta hänen seuraajansa Maunu II Tavast, "Magnus re et nomine", kaitsi hiippakuntaansa ja hallitsi Suomen kansaa 38 vuotta. Hän toteutti edeltäjänsä aikeen, kuitenkin ei uudesta luostarista tullut dominikaaninunnien taloa, vaan birgittalaisten. Maunu Tavastin veljenpoika Olavi Tavast oli ollut kahdesti Pariisiin yliopiston rehtorina ja edustanut oppilaitostansa Baselin kirkolliskokouksessa. Maunu III Särkilahti eli levottomana aikana. Silloin tapahtui "Viipurin pamaus". Hän auttoi sodasta kärsimään joutunutta

kansaa ja joutui itse taloudelliseen ahdinkoon. Hänen edeltäjänsä Konrad Bitz oli sotainen herra, joka ei tahtonut totella Ruotsin valtaherroja. Hän rakennutti monta kivikirkkoa ja korotti tuomiokirkon keskilaivan 45 metrin korkeuteen, niin että siihen saatiin valo yläikkunoista. Kirkon pihan ympäri rakennettiin vahvat murit. Bitzin aikana ilmestyi painosta hiippakunnan messukirja Missale Aboense, joka painettiin Lübeckissä v. 1488.

Suomi joutui kärsimään. Ruotsin ja Tanskan keskinäisistä kiistoista. Tanska jopa yllytti venäläisiä hyökkäämään: Suomeen. Kalmarin unioini oli Suomen piispoille kiusallinen, kun piti palvella kahta herraa. Ruotsalaiset kapinoitsivat tanskalaisyyntisiä kuninkaita vastaan, ja suomalaiset yleensä olivat kuningasmielisiä. Kun piisppamme asetettiin ruotsalaisten valtionhoitajien puolelle, seurasi siitä tanskalaisten kosto, josta julmana todisteena on Otto Rudin v. 1509 Turkuun tekemä hävitysretki. Nämä kiistat veivät Arvid Kurjenkin tuhoon. Hän asettui kannattamaan kruunun tavoittelijaa Kustaa Eerikinpoika Vaasaa, mutta tanskalaiset valtasivat Kuusiston ja Turun, eikä piispa ollut muuta neuvoa kullaan yrlltä pakoon. Myrsky hukutti hänet Pohjanlahteen. Arvid Kurki painatti viimeisenä työnään hiippakunnan käsikirjan Manuale Aboensen. Kustaa Vaasa aikoi tehdä hänestä Upsalan arkkipiispan.

Sitten alkoi piisppattomuus. Kustaa Vaasa kuninkaaksi tultuaan julisti itsensä Kirkon päämieheksi kuten Englannissa Henrik VIII. Oppiin hän ei alussa kajonnut. Aluksi ryhdyttiin takavarikoimaan Kirkon omaisuutta, ja se tehtiin niin perinpohjaisesti, että tuomiokirkosta vietiin sen vaskinen kattokin. Tukholmaan vietiin pyhät astiat ja kalleudet. Altarien peitteistä tehtiin hoviherroille housuja

Adolf Carling vihittiin papiksi Pietarissa 1911. Sen jälkeen hän siirtyi heti hoitamaan Viipurin seurakuntaa.

ja messuvaatteista prinsseille ja prinsessoille pukuja. Martinus Skytte lähetti kahdeksan nuorukaista Wittenbergiin kuulemaan Lutherin luentoja. Niiden joukossa oli Mikael Agricola, "suomalaisen kirjallisuuden isä". Kirkon ulkonaista järjestystä ei muutettu, edelleen oli piispat ja tuomiokapitulit. Mikael Agricola nimitettiin Turun piispaksi, mutta piispuutta hänellä ei ollut. Kun piispuus loppui, loppui pappeuskin, sillä vihkimiset olivat mitättömiä. Apostolinen perimys oli katkennut. Vanha pappispolvi jatkoi työtänsä, kunnes meni hautaan. Askel askelelta ruvettiin vanhaa hengen rakennusta purkamaan. V. 1540 paikella kuningas kielsi pyhän öljyn ja krisman käyttämisen. Vuonna 1554 vasta piispaksi vihitty Agricola syyskuun 8:nä päivänä piti pontifikaalisen messun hiippa päässä ja sai kuninkaalta nuhteet semmoisesta "paavilaisuudesta". Agricola oli saanut papinvihkimyksen Martinus Skytelä, joka nähtävästi oli pätevästi vihitty piispa, vaikka rupesi luopioksi, ja hän oli Saksassa ottanut itselleen emännän ja sai v. 1554 Paavali Juustenin kanssa piispanvihkimyksen Ruotsissa. Tämä vihkimys ei ollut pätevä, joten Agricola oli luopiopappi eikä piispa. Vaikea hänen kuitenkin oli erota vanhasta "uskosta". Niinpä hänen rukouskirjassaan on Isä meidän jäljessä Terve Maaria. Hän säilytti ainajien puolesta pidettävät rukoukset ja oli liturgisuus-

teen taipuva kuten suomalaiset yleensä.

Katolinen kristillisuus oli Ruotsissa ja Suomessa katotomaksi joutunut rakennus, josta kivet verkalleen tippuivat. Upsalan kokouksessa v. 1593 lopullisesti vakiinnutettiin luterilaisuus koko valtakunnassa. Kansa kuitenkin teki vastarintaa. Erittäin vaikea oli lakata kasteesta käyttämästä siunattua suolaa ja kynttilää. Kansa katsoi sodat ja nälkävuodet Jumalan rangaistukseksi pyhien menojen hylkäämisestä.

Erittäin rakas suomalaisille oli pyhän Hostian kohotus messussa. Vielä kauan he sitä vaativat ja kertoivat kirkosta kotiin tultuaan taas nähneensä Jumalan. Vielä 1600-luvulla kansa maalla meni saarnan ajaksi ulos, palatakseen kirkkoon varsinaisen messun ja kohotuksen ajaksi. Uskoa "puhdistettiin" ylhäältä käsin, väkivallalla ja viekkauksella ja vastoin kansan tahtoa. Luterilaisuus ei tuntenut suvaitsevaisuutta. "Uskon vapaus" merkitsi sitä, että valtakunnassa ei

saanut tunnustaa muuta kuin Lutherin uskontoa.

Juhana III:n ensimmäinen puoliso Katarina Jagiello oli harras katolilainen samoin kuin heidän poikansa, Puolan ja Ruotsi-Suomen kuningas Sigismund. Katolisuus näytti elpymisen merkkejä, varsinkin Suomessa, jonka marski Klaus Fleming oli järkähtämätön kuninkaan kannattaja. Parikymmentä suomalaista nuorukaista opiskeli katolisissa oppilaitoksissa ulkomailla palatakseen isien uskoa henkiin herättämään. Kuuluisin heistä oli Roomassa opiskellut Johannes Jussoila, joka v. 1584 vihittiin papiksi. Hän alkoi opintonsa Rooman Collegium Germanicum Hungaricumissa. Hänestä mainitsee kollegion historioitsija kardinaali Steinhuber, että hän Tukholmassa kuninkaan hovipappina saarnasi joka sunnuntai suomeksi ja ruotsiksi. Sittemmin hän joutui Kaarle herttuan vangiksi ja rääkättiin kuoliaaksi. Toinen marttyrimme on pohjalainen Petrus Petrosa, jolta herttua

kiskoi sydämen ulos rinnasta uhrin vielä eläessä. Sen jälkeen sankari ennätti huudattaa "Jeesus Maaria". Maimitsee vielä Steinhuber Germanicumissa olleen kaksi luterilaisen piispan poikaa: "zwei Söhne des gelehrten finnischen Bischof Erich von Sorola."

Katolisen uskon kynttilä sammui kahdeksi sadaksi vuodeksi. V. 1721 "Vanha Suomi" eli Viipurin lääni menetetttiin Venäjälle. Saman vuosisadan lopulla Puola jaettiin, ja sen kansalaiset joutuivat palvelemaan Venäjän armeijassa joka puolella laajaa valtakuntaa. Viipurinkin varusväessä oli katolilaisia. Heitä varten keisari Paavali v. 1799 käski perustaa seurakunnan Viipuriin. V. 1801 seurakunnalle ostettiin fransiskaani luostarin entinen rakennus, joka sisustettiin kappeliksi. Seurakunnan hoito uskottiin samummaan tuomitun liettualaisen luostarin papeille, dominikaaneille. Näin tulivat Saar-naajaveljet katolisuuden henkiin herättäjiksi Suomessa. Kun Viipurin lääni v. 1811

palautettiin muun Suomen yhteyteen, oli koko Suomen Suuriruhtinaskunta Viipurin katolisen seurakunnan piirissä. Kirkon nimikko oli dominikaanipyhimys Hyacinthus.

Dominikaaneilla oli Suomessa vanhat juuret. Turun hiippakunnan liturgia noudatti dominikaanista kaavaa, ja jo varhain, v. 1249, Turkuun perustettiin dominikaaninen pyhän Olavin luostari. Viipuri sai dominikaaniluostarin v. 1427. V. 1403 siellä oli fransiskaaneilla eli "harmailla veljillä" luostari. Toinen harmaiden veljien luostari perustettiin Raumalle (1448) ja kolmas Ahvenanmaalle Kökariin. Kustaa Vaasa hävitti luostarit säälimättömästi, samoin kuin piispojemme residenssin Kuusiston linnan. Pyhän Olavin luostari "paloi" – minä rohkensin sanoa pantiin palamaan – v. 1537 pyhän Ristin löytämisen juhlanä, toukokuun kolmantena päivänä.

Luterilaisuus oli meille barbariaa ja hävitystä. Kehitys katkaistiin, sivistys taantui,

kansa villiintyi. Kolmikymmenvuotinen sota pani hävityksen päälle sinetin. Nyt Suomen oppineet kaivavat esiin keskiaikamme kerrostumia, asettelevat kokoon kedolla viruvia luita ja valmistavat meille tietä. Puuttuu vain Hengen puhallus, joka elottomat ruumiit tekee eläviksi. "Lähetä Henkesi, niin he luodaan, ja uudistat maan kasvot", rukoilemme Kirkon kanssa tänä helluntaijuhlanä. Helsingin hiippakunnan syntyminen on katsottava ensimmäiseksi puhallukseksi. Vahva toivoni on, että urhot astuvat kumpujen yöstä, ja kansa kuulee heidän opetustansa. Että Suomen kansa, joka veisasi "Ergo plebs Fennonica" taas iloitsee tulleen katoliseksi Jumalan sanan saarnalla. Siitä on meillä takeena hengellinen isämme Helsingin hiippakunnan Piispa, jolle me, hänen lapsensa toivotamme runsasta kalansaalista.

A. CARLING

Kellojen kutsu 6/1955.

Viipurin Pyhän Hyacintuksen kirkko.

För rättvisa och fred

Kyrkans sociallära kallar framför allt er, kristna lekmän, att leva i samhället som 'Kristi vittnen' och öppna er för den medmänskliga kärlekens horisont, säger påven.

I slutet av september fick jag ett samtal av biskopshuset. Man ville veta om jag kunde delta i en kongress i Rom i slutet av oktober. Vatikanen skulle betala flyg och hotell. Svaret var naturligtvis ja, så jag anmälde mig genast som finländsk representant till *First World Congress of Ecclesial Organizations Working for Justice and Peace*, Första världskongressen för kyrkliga organisationer som arbetar för rättvisa och fred.

När jag berättade för vänner och bekanta vad jag skulle fara på för kongress var det många som sa att det är precis det kyrkan borde syssla med, att arbeta för rättvisa och fred, och väl framme i Rom den 27 oktober förra året fick jag höra flera hundra kongressdeltagare från alla världens hörn eka samma tanke.

En av de finaste sakerna med kongressen var nämligen att man fick träffa katoliker från hela världen. Alla språk jag någonsin har lärt mig ens en gnutta av hade jag nytta av under kongressen. Vi bodde alla på samma hotell och åt frukost, lunch och middag tillsammans. Då kom man åt att tala med representanter för länder från alla världsdelar - och försöka få dem att förstå att det inte bor många människor i Finland överhuvudtaget och att ännu färre är katoliker...

Föreläsningarna hörde vi i en kongresshall som var stor som en gymnastiksal, full av rader på rader av bord med skyltar med länder i alfabetisk ordning. Framför mig hade jag Chad och Central African Republic och till höger Etiopien. Till höger om Etiopien fanns en skylt där det stod Estonia, men den stolen var tom de första dagarna - först sista dagen hittade **Vahur Orrin** till sin riktiga plats, fast han var med från början. Jag såg väl lika borttappad ut som han kände sig när jag anlände för jag blev ledd ända fram till rätt stol vid första dagen. Där som genast de andra platser-

Fader Girma Firrissa, Sara Torvalds och Berhanu Tamene i Rom. Jag blev bäst bekant med representanterna för Etiopien, eftersom vi satt bredvid varandra alla dagar. Precis för någon dag sedan fick jag brev från Addis Ababa: "Det är inte en lätt sak att förverkliga Fred och Rättvisa på jorden, Men om vi alla arbetar för det så går det att göra," konstaterade abba Girma, som arbetar som fängelsepastor, i sitt brev.

na fanns hörlurar för simultantolkning; det som sades tolkades till engelska, franska och spanska.

Hela världen på plats

Jag var ensam representant för Finland, och Norge och Danmark hade också bara en representant var, medan Sverige hörde till de "stora" länderna som hade två eller flera representanter - ofta en biskop och en lekman, men i Sveriges fall biskop **William Kenney CP**, och syster **Madeleine Fredell OP**.

Till vänster om mig gick en gång, och på andra sidan gängen satt de officiella franska delegaterna, en biskop, en präst och en ordenskvinnor. Biskopen, som visade sig heta **François Maupu** och vara biskop i Verdun, och kardinal **Bernard Panafieu** från Marseille, som höll ett anförande senare under konferensen,

samt representanterna från Madagaskar övade jag min franska med under en middag någon dag senare - utan att till en början veta att fransmännen och den ena madagasken var biskopar. Det var nämligen så att ingen försökte sätta sig på några höga hästar och klä sig på ett speciellt sätt för att visa sin ställning - fast jag lärde mig småningom att titta efter om det gick en ked till bröstfickan, för då kunde man misstänka att det fanns ett biskopskors som diskret var undantaget där. Och så mycket minns jag av min skolfranska att jag märkte att de tre herrarna talade om "mitt stift" på ett sätt som icke-biskopar kanske inte skulle göra...

När jag bläddrar i mina anteckningar från konferensen är jag glad åt att jag inte bara antecknade vad som sades under föreläsningarna och debatterna, utan också tog mig tid att anteckna något om

alla möten med människor jag inte vill glömma, som **Beatrice Avul** från Nigeria, **Tim Duffy** från Skottland och alla de andra.

Men vare sig man talade med kardinaler, biskopar, präster, ordensfolk eller lekmän stod det klart att alla var glada åt att den här konferensen ordnades. Det här är precis det vi ska göra för att föra fram frälsningens budskap, arbeta konkret för rättvisa och fred. Som kardinal **Renato Raffaele Martino**, ordförande för Pävlige kommissionen för rättvisa och fred *Justitia et Pax* och värd för konferensen, sade i sitt öppningsanförande: vi är här för att bek-

räfta vår kristna identitet och visa att det finns ett evangeliskt alternativ för de fattiga. Som troende måste vi ta vårt sociala ansvar och fortsätta arbeta för rättvisa och fred i hela världen, minska klyftan mellan fattiga och rika, och inse att vi inte kan gömma oss bakom fromhet, utan konkret tillämpa kyrkans lära.

Övriga nyheter

Vatikanens statssekreterare, kardinal **Angelo Sodano**, konstaterade i sitt anförande under kongressen att det som behövs för att arbeta för rättvisa och fred är öppna ögon, ett känsligt hjärta och villiga händer.* Kardinal Sodano framförde också en hälsning från påven, men inte nog med det - i motsats till vad som stod i det ursprungliga programmet fick vi veta att det skulle bli en audiens med **Johannes Paulus II** i alla fall, förmiddagen den sista hela kongressdagen. Vi fick också höra att det då inte kom på fråga att biskopar och präster klädde sig så diskret som möjligt - vilket de facto förorsakade problem för de många biskopar som inte ens hade packat sin finaste stass, just eftersom det inte skulle vara någon audiens från början. Förhandlingar följde och så konstaterade monsignor **Frank Dewane**, som skötte mycket av det praktiska i samband med kongressen, att biskoparna skulle klä upp sig så mycket som under omständigheterna var möjligt och att alla nog fick komma till audiensen, även om man inte hade de "rätta" kläderna med sig.

Morgonsessionen på fredagen var festlig, eftersom konferenssalen som de tidiga-

* Ett ytterligare verktyg utgörs av kyrkans sociallära, som Pävlige kommissionen för rättvisa och fred lämpligt till kongressen gett ut i ett band: *Compendium of the Social Doctrine of the Church* (Liberia Editrice Vaticana, 525 s) sammanfattar kyrkans lära inom det sociala området - och det täcker ju en hel del av människolivet - från påven Leo XIII:s encyklika *Rerum Novarum* till i dag. Kompendiet har publicerats åtminstone på engelska, italienska och spanska och har faktiskt blivit en storsäljare i stil med katekesen.

re dagarna hade präglats av mörka färger plötsligt piggade upp av flera tiotals röda biskopskalotter, för att inte tala om alla de afrikanska delegaternas festliga dräkter. Även busssturen till och från Vatikanen utnyttjades - jag passade på att sitta tillsammans med Skottlands representant på vägen dit och med en präst från Zambia på vägen tillbaka. På väg från audienssalen till bussen samtalade jag med en präst från Kenya, så Vatikanfärden fick en afrikansk prägel, eftersom jag hade sökt upp mina "granar", etiopierna abba **Girma Firrissa** och **Berhanu Tame**, på Vatikanens parkeringsplats. Det hette nämligen att vi skulle ordna oss i alfabetisk ordning. Jag spanade också efter fransmännen, men hittade dem inte bland alla andra biskopar, och ordningen var i vilket fall som helst omöjlig att hålla medan vi vandrade från bussarna runt baksidan av Peterskyrkan, förbi Vatikanträdgårdarna. Sedan visade det sig dessutom att biskoparna skulle sitta längst fram, så i trappan upp till audienssalen förvillades ordningen ytterligare.

När vi bänkat oss i audienssalen fick vi vänta en god stund. Minst en timme får vi vänta, hade biskop William varnat mig under frukosten, så det var vi förberedda på. Och vi hade ju underhållning medan vi väntade, eftersom schweizergardister exercerade varje gång någon som hade audiens före oss passerade framför oss genom salen. Till sist kom han i alla fall, Johannes Paulus II, inrullad på sin stol, och verkade betydligt piggar än jag hade vågat hoppas på. Han talade också med tydlig röst och om min italienska bara hade varit bättre hade jag hängt med. Efteråt fick vi hans tal utdelat på engelska, så jag kan berätta att han talade varmt för solidarisk humanism och konstaterade att kyrkans sociallära är en väsentlig del av det kristna budskapet.

"Kära bröder och systrar! Kyrkans sociallära kallar framför allt er, kristna lekmän, att leva i samhället som 'Kristi vittnen' och öppna er för den medmänskliga kärlekens horisont. Vi är nu inne i den kristna kärlekens tid, och det gäller också social och politisk kärlek till nästan; det är en kraft som med evangeliets nåd kan ge liv åt arbete, ekonomi och politik, och bygga vägar av fred, rättvisa och vänskap mellan folken," sade påven. "Det är nu dags för en förny-

Åtta bussar behövdes när alla drygt 300 delegater skulle föras till Vatikanen för audiens. Det var den enda dagen man kunde skilja biskopar och kardinaler från vanliga präster och lekmän.

ad tid av social helighet, för helgon som uttrycker för världen och i världen den aldrig sinande rikedom som evangeliet utgör."

Kyrkans trovärdighet på spel

Hur den där nya sociala heligheten skulle se ut i praktiken var det många som talade om under konferensen. Abbé **Fulgence Muteba**, ordförande för biskopskonferensen i Kongo, konstaterade att den politiska situationen är svår i många afrikanska länder, men att det är viktigt att kyrkan har en hög ambitionsnivå, och rättvisa och fred är rätt mål. Dessutom påverkas också kyrkans trovärdighet: att kyrkan i församlingarna och på alla nivåer arbetar för rättvisa och fred stärker det kristna budskapet. I många situationer utgör kyrkan det enda hoppet för folk.

Kyrkans arbete för rättvisa och fred innebär också att man ger folk frihet genom tron. Kyrkans sociallära försvarar den kristna människosynen och uppenbarelsens respekt för människan.

Compendium of the Social Doctrine of the Church är ett steg i rätt riktning, för ett problem i Afrika är bristen på kunskap. Vad är det som skiljer kyrkan från en medborgarorganisation som också arbetar för att hjälpa människor? Frågade abbé Muteba och svare själv att det är där socialläran borde komma in, eftersom dagens arbete för fred och rättvisa i församlingar ofta kan vara improviserat

och faktiskt inte går att skilja från närmaste NGO. Arbetet för fred och rättvisa bör vara ett pastoralt arbete, inte fungera som en medborgarorganisation, utan i apostolisk anda. För att öka kunskaperna om kyrkans lära på det här området har man bl.a. i Kamerun och Kongo börjat sända radioprogram om socialläran och man har också fått bra med publik.

Ett annat problem i Afrika är enligt abbé Muteba att arbetet inte har koordinerats tillräckligt. Då uteblir synergieffekterna och i stället blir det ett ghettofenomen: bara biskoparna och vissa grupper som engagerat sig i den lokala *Justitia et Pax*-kommissionen arbetar för fred och rättvisa - men det här är ju något som borde engagera alla kristna människor! För att få det hela att fungera kan man utnyttja de teknologiska framsteg som gjorts: skapa nätverk och kommunicera med kristna även i andra världsdelar, framhöll han.

En delegat från Kenya påpekade att man i Afrika vant sig vid att förlita sig på Europa, men att teori och praktik för européerna nu verkar vara på väg isär: Europeiska unionen tog ju inte ens med Gud i sin grundlag - varför skulle afrikaner då lyssna på européer?

Ärkebiskop **Carmelo Juan Giaquinta** från Argentina konstaterade i ett inlägg i debatten att det som påverkar vad som händer i ett land är vad människorna där gör. Det är vi kristna som ska vara aktiva, det är vi som ska bygga medborgarsamhället. "Om vi

inte bryr oss om vårt eget samhälle och ids arbeta för rättvisa där vi är blir vårt fördömande av orättvisa i världen som att försöka fylla ett glas utan botten." konstaterade ärkebiskopen.

Orättvisorna ökar

En annan av talarna, **José Antonio Ocampo**, undergeneralsekreterare med ansvar för ekonomiska och sociala frågor vid FN, konstaterade att en av de största konkreta utmaningarna vi står inför är att förverkliga FN:s millenniendeclaration. Han räknade upp platser där konferenser hållits och de fina mål som världens länder tillsammans då kommit överens om. Det var barntoppmöte och utbildning för alla, Monterey och mer pengar för utvecklingssamarbete, Rio och Johannesburg och hållbar utveckling...

Och det är vi som ska få det att faktiskt bli verklighet. Som det sades under konferensen: rättvisa är en moralisk plikt.

Undergeneralsekreterare Ocampo försökte i alla fall

mest. En orsak till det kan vara de teknologiska framstegen - för dem med begränsade möjligheter blir det ännu svårare att få vara med och dela på kakan. En annan orsak till den ökade orättvisan i världen kan vara att socialskyddet i många i-länder har försämrats. Enligt FN:s orättvishetsbarometer har orättvisan ökat på tio år från år 1993 med hela 20 procent och det trots att situationen har förbättrats i stora länder som Kina och Indien.

Ett stort problem med de fina beslut som fattas på internationell nivå är att de länder som förväntas förverkliga besluten inte alltid har den makt som krävs. Ekonomin är allt mer global och precis som vi märker här hemma i Finland går investerarnas pengar inte alltid till "rätt" mål: kapitalet ser inte till vem som behöver pengarna mest eller var de skulle göra mest nytta på lång sikt, utan till var de kan växa effektivt.

Muycket av den information vi fick oss till livs under kongressen var nedslående, men det uppvägs av den enorma kraft som fanns i att vi alla samlats i en trosviss

De åtta övergripande millenniemålen är:

1. Utrota fattigdom och svält
2. Utbildning för alla år 2015
3. Främja jämställdhet och ökade möjligheter för kvinnor
4. Minska barnadödligheten
5. Minska mödradödligheten
6. Stoppa spridningen av HIV/AIDS, malaria och andra sjukdomar
7. Försäkra en miljömässigt hållbar utveckling
8. Utveckla ett globalt partnerskap för utvecklingssamarbete

inte få det att låta som om det var en lätt uppgift vi står inför. Han konstaterade bland annat att vissa framsteg i frågan om att utrota extrem fattigdom har gjorts i Asien, medan hela 46,4 % av befolkningen i Afrika lever på under en dollar om dagen. Där har läget med andra ord inte blivit bättre på 25 år - situationen är lika svår som år 1980!

Arbetet för att uppnå millenniemålen går olika snabbt - eller olika långsamt, får man kanske tyvärr hellre säga - på olika håll i världen. Ett stort problem är att inkomsterna i världen fördelas mindre rättvist nu än tidigare, i stället för mer rättvist. I Latinamerika har fördelningen varit rättvisare än på många andra håll, men där har situationen under de senaste åren försämrats

övertygelse om att det går att rätta till missförhållandena i världen. Att det är tron som bär oss fick vi dessutom en fin påminnelse om när kongressen avslutades: **Remy Nayimana** från Burundi steg upp och konstaterade att han ville tacka Gud för kongressen på det sätt han bäst kan, genom musik. Han ville sjunga en hymn som han mindes från sin barndom, före inkulturationsens tid, sa han. Och så stämde han upp i en sagolikt vacker a capella-version av *Benedicamus Dominus*.

SARA TORVALDS

Teresa ry järjestää kirpputorin

sunnuntaina 13.3.2005 P. Marian seurakuntasalissa klo 11.15 - 14.00. Kirpputorista saatavat tuotot käytetään kokonaisuudessaan Teresa ry:n kautta karitatiivisen toiminnan tukemiseen.

Kuten aina ennenkin, meillä voit tehdä upeita löytöjä, tarjolla on kirjoja, ”antiikkia” ja vaatekappa, kotileipurien tuotteita ym. Arpajaisissa voit koettaa onneasi, ja kahviossa nautit suolaista ja makeaa. Osallistumalla autat meitä auttamaan.

Tervetuloa!

TERESA RY

Auta teresoita auttamaan!

Teresa ry järjestää sunnuntaina 13.3.2005 kirpputorin P. Marian seurakuntasalissa klo 11.15 - 14.00. Kirpputorista saatavat tulot käytetään kokonaisuudessaan Teresa ry:n kautta karitatiivisen toiminnan tukemiseen.

Otamme kiitollisuudella vastaan hyväkuntoisia, ehjiä, puhtaita vaatteita, jalkineita, pikkuesineitä ja kirjoja. Me emme voi kuitenkaan ottaa vastaan käytettyjä sähkö- tai elektronisia laitteita. Olemme myös iloisia leivonnaisista ja muista kotikokkien tuotteista, sekä tietysti arpajaisvoitoksi sopivista uusista tavaroista. Lahjoitukset voi tuoda P. Marian pappilaan tai seurakuntasaliin messun jälkeen. Ruokatarvotteita toivoisimme tuotavaksi lauantaina 12.3.2005 seurakuntasaliin, jossa pystytetään kirpputoria klo 13 - 17 välisenä aikana.

Kiitos avustasi!

TERESA RY:N JOHTOKUNTA

Teresa Association will arrange a Bazaar and Flea Market

on Sunday March 13, 2005 at the parish hall of St. Mary's, from 11.15 AM to 2.00 PM. The proceeds will be used to support charitable work through the Teresa Association.

As always, you'll be able to find great things, we'll have books, "antiques" and clothing, home-baked goods etc. You may try your luck at the lottery, and in the café there will be both sweet and savoury goodies. With your participation you'll help us to help. You are warmly welcome!

TERESA ASSOCIATION

Help Teresa Association to help

The Teresa Association is going to arrange a Bazaar and Flea Market on Sunday, March 13, 2005, at the parish hall of St. Mary's, from 11.15 AM to 2.00 PM. The proceeds will be used to support charitable work through the Teresa Association.

We will be truly thankful, if you could donate clean clothing, shoes, books and "antiques", all in good condition. Unfortunately, we cannot accept any used electronic or electric devices. We are also very happy to receive home-made food and baked goodies, and new things for the lottery. Your donations may be brought to St. Mary's or the parish hall after the mass. All the perishable food should be brought to the parish hall on Saturday, March 12, 2005, from 1.00 PM to 5 PM, when we are setting up the bazaar.

Thank you for your help!

TERESA ASSOCIATION

Lukijoilta

Tarjottavat kirjoitukset toimitetaan Fidesin toimitukseen kirjekuussa tai sähköpostilla. Kuori merkitään tunnukseksi "lukijoilta", sähköposti otsikoidaan samoin. Mielipiteitä ei julkaista ilman kirjoittajan nimeä eikä niitä palauteta. Toimitus varaa oikeuden mielipiteiden lyhentämiseen.

Fatiman ihmeet

Neitsyt Marian ilmestymisen Portugalin Fatimassa ensimmäisen maailmansodan loppuvaiheessa on pitempi tarina kuin ensiarvaamalta näyttäisikään. Fides julkaisee tässä ja seuraavissa numeroissa Uskon Sanomassa viitisenkymmentä vuotta sitten ilmestyneen artikkelisarjan, jossa kerrotaan, mitä Fatimassa oikein tapahtui.

Eletään vuotta 1158. Maurit isännöivät vielä Portugalin eteläosassa. Eräässä kahakassa joutuu kristittyjen vangiksi ylhäinen neito Fátima. Hän suostuu kastettavaksi, saa nimekseen Oureana ja tulee vangitsijansa, ritari Don Goncalo Hermingesin puoliseksi. Kuningas lahjoittaa hääparille Abdeagas nimisen kaupungin, jonka nimeksi tulee Oureana, nykyinen Ourém.

Oureana kuolee parhaassa kukoistuksessaan. Sureva mies sulkeutuu 30 kilometsin päässä Ourémista olevaan Alcobacian luostariin. Sittemmin apotti siirtää Oureanan ruumiin 6 kilometrin päässä olevaan kylään, jonne hän oli pyhän Neitsyt Marian nimelle rakennuttanut kappelin ja luostarin. Kylän nimeksi tuli siitä lähtien Fátima.

Pyhän Neitsyen taivaaseen ottamisen päivän aattona elokuun 14. päivänä 1385 portugalilaiset saivat Fatimassa pienellä joukolla loistavan voiton maahan hyökänneestä Kastilian armeijasta. Sen muistoksi kuningas João rakennutti Fatimaan upean kirkon ja luostarin, joka annettiin dominikaanien haltuun. He istuttivat kansaan ruusukorukouksen harjoittamisen.

Aljustrel on pieni kylä lähellä Fatimaa. Siellä asui aviopari Antonio dos Santos ja Maria Rosa, joiden kuudes ja nuorin lapsi oli 1907 syntynyt Lucia. Antonio dos Santosin sisar Olimpia oli kahdesti naimisissa. Ensimmäisestä avioliitosta oli syntynyt kaksi lasta, jälkimmäisestä. Emanuel Pieron Marton kanssa solmitusta yhdeksän, joista nuorimmat olivat 1908 syntynyt Francisco ja 1910 syntynyt Jacinta. Perheet olivat hyvin

lion luolaan sadetta pitämään. He syövä, rukoilevat ja jatkavat leikkiään. Tuulenpuuska pakkottaa heidät katsohtamaan ylös.

Kukkulan juurella kasvavan öljypuulehdon yllä näkyy taas valkoinen olento. Se kiittää lapsia kohti. Jo erottuvat kasvotkin, ne ovat viisitoistavuotiaan pojan näköiset.

”Älkää pelätkö. Minä olen rauhan enkeli. Rukoilkaa minun kanssani.”

Enkeli polvistui, taivutti päänsä ja lausui kolmasti:

”Jumalani, uskon ja kumarran sinua, toivon ja rakastan sinua. Rukoilen anteeksiantamusta niille, jotka eivät usko, eivät sinua kunnioita, eivät toivo eivätkä rakasta sinua.”

toimeen tulevia tilallisia, joiden lapset pantiin jo pienenä paimentamaan lampaita.

On vuosi 1915. Lucia, Francisco ja Jacinta ovat läheisellä myllymäellä paimenessa. Puolenpäivän aikaan he syötyään polvistuvat rukoilemaan. Samassa näkyy metsikön yllä valkoinen kuin lumesta tehty auringon säteitten valaisema olento. Säikähtäneet lapset jatkavat rukoustaan, mutta silmät ovat kiinnitettyinä ilmiöön. Rukouksen päätyttyä se hävisi.

Muutamien viikkojen päästä ilmiö toistui pari kertaa. Lucia oli vaiti, mutta tädin lapset eivät malttaneet olla kertomatta. Huhu tuli Lucin äidinkin korviin.

”Mitä ne ihmiset juttelevat? Mikä siellä oli?”

”Oli kuin lakanaan kääritty mies.”

Rouva Maria Rosa puisti päätään.

Vuoden 1916 kevät oli lopuillaan. Lapset olivat taas paimenessa. He menevät kal-

Enkeli nousi ja käski lasten rukoilla samalla lailla. Hän vakuutti, että se rukous liikuttaa Jeesuksen ja Marian sydämen. Sanat painuivat lasten mieleen ja he toistivat rukousta usein ja pitkään, väsymykseen asti.

Kesän lopulla lapset olivat päivällisen jälkeen leikkimässä Lucian kotipihaan kaivolla. Enkeli ilmestyi taas.

”Mitä te teette? Rukoilkaa! Rukoilkaa paljon. Tuokaa lakkaamatta Herralle rukouksia ja uhrauksia ihmisten syntien sovituksiksi ja syntisten kääntymiseksi. Sillä vedätte isänmaanne päälle rauhan. Minä olen Portugalin suojelusenkeli. Kestäkää nöyrästi kärsimykset, jotka Herra teille lähettää.”

[Jatkuu...]

Fatiman ihmeet sarja ilmestyi Uskon Sanoma-lehdissä 3-4/1953 - 5-6/1955.

Paastokeräys 2005 — Olen aina tukenasi

Joulunviettoamme järkytti uutinen tsunamista. Tämän paaston aikana kohdistamme ajatuksemme tuhon jättämien kodittomien ja orpojen suureen joukkoon. Jälleenkennus kestää vuosia suurimilla tuhoalueilla Bengalilähdän ja Intian valtameren rannikoilla. Apua tarvitsevat kalastajat, joiden on uudelleenrakennettava kotinsa ja saatava edellytykset ammattinsa jatkamiseen. Tuhannet orvat ja lesket tarvitsevat asun-

non, jokapäiväisen leipänsä ja koulutusta.

Caritaksella on meneillään kastittomien nuorten koulutushanke Tamil Nadussa. Tämä alue kärsi Intiassa eniten hyökyaallosta. Yhteistyökumppanimme on jo ottanut hoitoonsa sata orpoa antaen heille turvallisen kodin ja

mahdollisuuden koulunkäyntiin. Tämän monivuotisen kohteen avustamiseksi kerätään paastouhri, sillä olemme aina heidän tukenansa.

Monivuotinen käytäntömme on antaa kymmenesosa paastouhriin tuotosta lähialueiden hädänalaisten auttamiseksi. Kuten viime vuosina, on nytkin kohteenamme Pietarin Caritaksen lapsityö, erityisesti hyvin vakavasti sairaat lapset.

FASTEINSAMLING 2005 JAG SVIKER DIG INTE

Nyheten om flodvägen upprörde oss under julfirandet. Våra tankar riktas denna fasta till den stora skara hem- och föräldralösa som katastrofen förorsakade.

Återuppbyggnaden kommer att ta årtal i anspråk på de värst drabbade områdena längs kusterna i Bengaliska Viken och Indiska Oceanen. Fiskarna som måste bygga upp sina hem på nytt och ska-

pa förutsättningar för att fortsätta sitt yrke behöver hjälp.

Tusentals föräldralösa och änkor behöver en bostad, sitt dagliga bröd samt utbildning.

För närvarande driver Caritas ett projekt för utbildning av kastlösa ungdomar i Indien är det hårdast drabbade flodvägsområdet i landet. Vår samarbetspartner har redan tagit hand om hundra föräldralösa barn och gett dem ett tryggt hem och en möjlighet till skolgång. Fas-

teoffret går till förmån för detta mångåriga projekt eftersom vi vill vara deras trogna stöd.

Vår tradition har under flera år varit att stöda nödställda i våra närområden med en tiondel av fasteoffrets avkastning. Våra medel kommer, som tidigare år, att användas till förmån för Caritas barnarbete i St Petersburg, med tyngdpunkt på arbete bland svårt sjuka barn.

LENTEN ACTION 2005 I WILL NOT LET YOU DOWN

Our Christmas joy and happiness was abruptly shocked by news on tsunami. During this Lenten we are thinking of those homeless and countless orphans which this disaster left. Rehabilitation work will be going on for years in the biggest

disaster area along the beaches of Indian Ocean and the Bay of Bengal. Fishermen need help in rebuilding their homes and acquiring back their equipment for continuing their trade. Thousands of orphans and widows need home, their everyday bread, education and training.

At present Caritas runs the 3-year project for training dalith youth in Tamil Nadu. This area in India suffered most of tsunami. Caritas partner, Madurai Jesuit Down-trodden People Welfare Trust, has already taken under their roof one hundred (100) tsunami orphans, giving them a safe home and a possibility to go to school. Our lenten collection is going to help this partner realize the big task ahead, we will always be their support.

This year, as for many previous years, one tenth of lenten collection will be given to the needy ones in the neighborhood of Finland. During recent years Caritas has supported children in St. Petersburg via local Caritas. The special emphasis has been given to seriously ill children.

Paastouhri

Fasteinsamling

Lenten Action

2005

Seurän Suomessa Nädagen kontaktinimi	Samppa 00100 12-73154804	TILISIRTO GIERING Näkövähden avulla voit Suomessa lähemmäs ulkomailla olevia lähimmäisiä. Oletko sinäkin kiinnostunut? Oletko sinäkin kiinnostunut lähimmäisten auttamiseen? Oletko sinäkin kiinnostunut lähimmäisten auttamiseen? Oletko sinäkin kiinnostunut lähimmäisten auttamiseen?	
Seuran Nädagen	Suomen Caritas ry Mäntyseläkatu 2a 00170 Helsinki	Rahanlentoilupa OKU 9A	
Nädagen Seuran		Tilinumero (tili n°)	2257
Aikakaus (vuosi)		Tilin Pöytäkirja	Sun

Hiippakunnan perustamisbulla 50 vuotta sitten

PIUS Piispa, Jumalan palvelijain Palvelija. Asian ainaksi muistamiseksi. Evankeliumin sivut ja Raamatun todistukset osoittavat selvää selvemmin Kristuksen tulleen maailmaan sitä varten, että ihmiset, jotka aina ovat tämän epävarman elämän hyvyksiin taipuvaisia, etsisivät ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa (Mat. 6: 33), sekä uskon lujudella ja vilpittömällä Jumalan ja lähimäisen rakaudella voisivat tehdä vaellustansa taivaisiin. Samaa Mekin, Kristusta seuraten ja hänen koko laumansa hoitoon ryhtyneinä, palavasti halajamme ja odotamme. Kun siis Suomen Apostolisessa Vikariokunnassa pappien työ, Jumalan armon auttaessa, on kristillisen uskonnon levittämisessä tuottanut suuret ja ilahuttavat hedelmät; ja kun nähtävissä on katolisen uskon siinä maassa saavuttavan vielä suuremman kasvun, jos sen Vikariokunta saatetaan hiippakunnan muotoon; Me hyväksyen Pyhän Uskon Levittämisen Kongregaation sen suuntaisen neuvon, asiaa perin pohjin harkittuamme täydentäen niiden suostumuksen, joilla tässä asiassa on jonkinlainen oikeus tai katsovat sen itsellään olevan, ylimmällä ja apostolisella vallallamme päätämme ja käskemme tämän. Korotamme Suomen nimitetyn Apostolisen Vikariokunnan hiippakunnan arvoon, jolle sen maan kuuluisasta pääkaupungista Helsingistä annamme Helsingin hiippakunnan nimen, suoden sille kaikki oikeudet ja arvot, jotka muillekin tähän arvoon korotetuille Kirkon osille on tapana suoda; sen Esimiehille tahdomme antaa ne oikeudet ja valtuudet, jotka muillakin piispoilla maailmassa käytettävänä ovat, sekä myös, taakat ja velvollisuudet. Helsingin hiippakunta on välittömästi alistettu Meille ja tälle Apostoliselle Istuimelle, ja P.Uskon Levittämisen Kongregaation käskyvallasta eroitettu. Tämän hiippakunnan Piispan asuinpaikka on oleva pääkaupungissa Helsingissä; istuimensa hän kansaa opettaakseen sijoittaa P.

Henrik Martyrin kirkkoon, jota Vikario tähän päivään asti on katedraalin sijasta käyttänyt. Sama Pyhitetty Paimen pitää huolen, että hänen hiippakuntansa perustetaan seminaari, vastaan ottamaan ja kasvattamaan nuorukaisia, jotka Kristuksen lempeä armo kutsuu papputeen; samoin että tuomiokirkkoon perustetaan Kanonikkojen Kollegio, joiden juhlavuudella pyhien kirkonmenojen loisto lisääntyy, ja joiden vilpittömällä neuvolla Piispan työ autetuksi tulee. Kuitenkin, kunnes tämä pappien piiri aikaan saadaan, myönnämme, että Kanonikkojen asemesta toistaiseksi valitaan hiippakunnan Neuvokset. Piispan "pöytä" (mensa), kuten sitä sanotaan, varustetaan sillä omaisuudella ja rahalla, joka uuden hiippakunnan Kuuriaan saapuu, tai minkä kristitty kansa vapaaehtoisesti antaa, tai myös P. Uskon Levittämisen Kongregaatiosta on totuttu lähettämään. Papiston ja kansan oikeudet ja velvollisuudet ovat ne, jotka sisältyvät Kanonisen Lain Kodekseen; sama on sanottava Kapitulun Vikarion valitsemisesta, Piispan istuimen tyhjänä olosta, hiippakunnan johtamisesta, hallinnosta, hoidosta ja muusta sellaisesta. Minkä siis tällä kirjalla olemme tehtäväksi määränneet, sen pankoon täytäntöön kunnianarvoisa Veljemme Vilhelmus Cobben, tähänastinen Suomen Apostolinen Vikario ja Entisen Palestinan Amathusian Nimipiispa, jonka tänä päivänä toisella kirjallamme asetamme Helsingin hiippakunnan esimieheksi; hänelle myönnämme kaikki asiain hoitamiseen tarvittavat valtuudet, jotka tarpeen tullen voidaan alivaltuudella siirtää toisellekin miehelle, jolla on kirkollinen arvo. Sama kunnianarvoisa Veli teettäköön asiain valmiiksi tultua tarkasti kirjoitetut asiakirjat, joiden tarkoin tehdyt kaksoiskappalet lähettäköön viipymättä P. Uskon Levittämisen Kongregaatioon. Jos sattuisi, että sinä aikana, jolloin nämä käskykirjat on täytäntöön pantava, joku toinen olisi Suomen Apostolista Vikario-

unta johtamassa, panemme tehtävän hänen suoritettavakseen ja annamme siihen valtuudet. Tämän Kirjan tahdomme olevan nyt ja vastaisuudessa voimassa; ja niin, että asianomaiset uskollisesti täyttävät, mikä siinä säädetty on, ja se niin saa voimansa. Tämän Kirjan tehokkuutta eivät mitkään ja minkäänlaiset sen vastaiset säädökset voi heikentää, koska tällä Kirjalla ne kaikki peruutamme. Sentähden jos joku, vaikka olisi millä vallalla tahansa varustettu, tietäen tai tietämättänsä toimii vastoin sitä, minkä Me olemme julistaneet, se on meidän käskystämme mitätöntä ja tyhjää. Sen lisäksi kukaan ei saa näitä meidän tahdomme asiakirjoja hävittää eikä väärentää; vieläpä on tämän Kirjan jäljennöksillä ja otteilla, joko painetuilla tai käsin kirjoitetuilla, jotka ovat varustetut kirkollisessa arvossa olevan miehen leimalla ynnä jonkun julkisen notarion nimikirjoituksella, esitettävässä oleva sama pätevyys kuin tällä. Jos ken tätä meidän dekretiämme yleensä halveksuu tai jollakin tavalla solvaa, tietäköön joutuvansa rangaistuksiin, jotka laki määrää niille, jotka eivät Ylimäisten Piispojen käskyjä tottele. Annettu Roomassa P. Pietarin tykönä, Helmikuun viidentenäkolmatta päivänä, tuhannentena yhdeksäntenä sadantena viidentenäkymmentenä viidentenä Herran ja Paaviutemme kuudentoista vuotena. H. T.

CELSUS KARDINAALI CONSTANTINI
P. ROOMAN KIRKON KANSLERI
HAMLETUS TONDINI, APOSTOLISEN KANSLIAN PÄÄLLIKKÖ
PETRUS KARDINAALI FUMASONI BIONDI
+ALFONSUS CARINCI, SELEUKIAN ARKKIPIISPA DEKANI
APOSTOLINEN PROTONOTARIO

(Kellojen kutsu 6/1955, s. 1-2.)